

LLUCMAJOR

de pinte en ample

LLUCMAJOR, PROTAGONISTA DE LES MILLORES VIÀRIES

100 cl.

25% vol.

XAROP
d'en

CORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany. S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT

C/ Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX

Catalina Font

COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Ignasi Barceló
Miquel Barceló	Miquel Bezars
Antònia M. Bonet	Llúcia Caldés
Celso Calviño	Francina Capellà
Miquel Cardell	Sebastià Cardell
Francesca Clar	Joan Clar
Antònia Font	Bartomeu Font
Joana Font	Catalina Garau
Maties Garcias	Miquel Janer
Franc Jaume	Joan Jaume
Coloma Julià	Aina M. Llopart
Antoni Llopart	Jaume Manresa
Llorenç Mascaró	Antoni Monserrat
A. M. Monserrat	Francisca Mut
Guillem Oliver	Jaume Oliver
Margalida Palou	Bartomeu Prohens
Nanda Ramon	Damià Roig
Sebastià Rubí	Josep Sacarès
Joan Salvà	Miquel Sbert
Tomeu Sbert	Catalina Serra
Joan Socies	Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs	Jeroni Tomàs
M. del Mar Vanrell	Bàrbara Verdera
Francesc Verdera	Biel Vich

Amb el suport de

GOVERN DE LES ILLES BALEARS Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística**IMPRIMEIX****TIRRENA, S.A.**C/ Pintor Joan Gris, 2 - Tel.: 971 55 52 12
07500 ManacorEl pensament de la Revista s'expressa
només a través de l'Editorial

Editorial

En clau electoral

Cada tres anys es repeteix la mateixa història. Quan la convocatòria d'eleccions és darrera el cantó, tots els partits assentats al poder – ja sigui autonòmic o municipal-es treuen del capell multitud de projectes que han romàs tota la legislatura oblidats en un calaix o en un prestatge i, a toc de corneta, anuncien o comencen l'execució dels objectius per tal que la conclusió coincideixi en una data tan propera com sigui possible de la cita amb les urnes i així els possibles votants – almenys així pensen els polítics- tendran la memòria fresca.

Benvingut sigui el període electoral o temps de gràcia, sempre que els projectes que es duguin a terme suposin una millora per a la pràctica majoria dels ciutadans i aquest és justament el cas de les obres que el Consell de Mallorca executa a les carreteres que uneixen Lluçmajor i Campos i Lluçmajor amb s'Estanyol. Un comentari a part mereix la via que condueix al nucli costaner llucmajorer. En aquesta ocasió, les millores que es duen a terme són: rectificació de revolts, ampliació del traçat i reposició i nova fàbrica de murs laterals de paret seca, impliquen un elevat pressupost que, segons fonts del Consell, superarà les xifres previstes inicialment. Indubtablement es tracta d'una via de comunicació que té bons padrins ja que any rera any li toca la loteria d'alguna o d'una altra reforma, mentre que d'altres carreteres i camins queden deixats de la mà de Déu amb uns clots que semblen clots d'ametller.

Quan no queda ni un any per a les eleccions autonòmiques i municipals, també li ha tocat el torn al desdoblament de l'autovia Palma-Lluçmajor des de l'alçada de s'Arenal fins al polígon industrial de son Noguera. En aquesta ocasió el projecte és del Govern balear i des del mateix moment de la seva exposició pública ha suscitat polèmica i crítiques en incloure la construcció de quatre rotondes en un tram de diversos set quilòmetres. Ara tot queda pendent de la decisió del Pacte de Progrés sobre les al·legacions presentades. Unes al·legacions que de manera inevitable vénen marcades pel permanent enfrontament entre els defensors i els detractors de l'autopista.

Digau-li carretera, autovia, rotondes o passos a diferents nivells, el que és cert és que la carretera que acull l'elevat trànsit que va de Palma a Migjorn necessita una actuació urgent que millori la seguretat i que eviti en la mesura possible la sagnia d'accidents que s'hi produeixen d'ençà que va entrar en servei. També resulta incompreensible que la projectada millora finalitzi a l'alçada de son Noguera i que no contempli el desviament de la circulació per l'exterior del casc urbà llucmajorer. Els tres quilòmetres que resten fins a l'entrada de Lluçmajor queden d'aquesta manera condemnats a ser un cul de sac que desembocarà en la ja conflictiva i súper saturada ronda de Migjorn.

És el moment adient de recordar les paraules de Miquel Àngel Llauger, responsable de Carreteres, quan es va construir el traçat actual de la carretera defensant els múltiples revolts amb l'argument que " contribueix a mantenir l'atenció del conductor i a impedir-ne la son". El resultat...recordau les nombroses víctimes que ha deixat la negra història d'aquesta autovia.

"Si es pot demostrar públicament que he estat condemnat per un sol delictes, present la dimissió"

Arnau Tomàs.-

Tots els assumptes presentats a l'ordre del dia del plenari ordinari de l'Ajuntament de Lluçmajor, transcorreran amb tota normalitat, amb l'excepció del punt relatiu a l'execució de l'aval del promotor de la urbanització de sa Torre, en el qual, arran d'una intervenció del portaveu del grup socialista, Gregori Estarelles, ell i Joaquín Rabasco s'enfrontaren en una disputa en la qual Rabasco va dir textualment que

" si es pot demostrar públicament que he estat condemnat per un sol delictes, present la meua dimissió", a la qual cosa Estarelles va respondre que existeix una sentència judicial en contra seva i això encara va provocar més l'ira del president d'ASI, que va sortir indignat de la sala de sessions.

La resta dels assumptes aprovats varen ser aquests:

- Cessió d'un immoble municipal de carrer Terral, a s'Arenal.

- Renovació per a l'any 2003 del conveni de col·laboració per la prestació de serveis d'ajuda a domicili entre l'IBAS i l'Ajuntament de Lluçmajor.

- Reconeixement de factures d'exercicis anteriors.

- Modificació del pressupost per transferències de crèdit.

- Aprovació de la subscripció d'un conveni per a la redacció del Pla d'Excel·lència Turística de s'Arenal de Lluçmajor.

El PSOE va recordar el 25è aniversari de la seva refundació i el 20è de la seva victòria electoral

Joan Clar Coll

En un senzill acte, el PSOE local va celebrar el 25è aniversari de la seva fundació i el 20è de la seva victòria electoral a nivell nacional, aconseguida l'any 1982. Així mateix, podríem dir d'alguna manera, que se reinagurava la seu de la Plaça d'Espanya, ja que va ser arreglada i embellida per a l'ocasió.

Nombrosos afiliats i simpatitzants, entre els quals s'hi trobaven Francina Armengol i el Conseller de Presidència Antoni Garcias, varen fer acte de presència. Aquest darrer en la seva breu al·locució va recordar els moments de la refundació del partit, amb només tres afiliats: el ja finat Senador Antoni Ramis Rebassa, Mació Stela i ell mateix; i sobretot aquells vells afiliats i simpatitzants que es varen emocionar quan varen veure el cartell al

balcó de la seu de la plaça d'Espanya, cosa que suposava l'acabament d'un exili de més de quaranta anys.

Va animar tothom, de cara a les prò-

ximes eleccions generals, al relleu del PP al govern de l'Estat. A continuació els assistents a l'acte varen gaudir d'un refrigeri.

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/. Tomàs Moserrol, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

- Embotits
- Cuixols
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Lluçmajor)

Quatre negocis nous a Lluçmajor

La papereria Nova és la continuadora de la papereria Grafimut.

Quan faltava poc per celebrar les noces de plata de la im-

premta i papereria Grafimut, la jubilació del seu propietari Ignasi Mut va ser la causa del trasllat de la papereria; del núm. 60 del C. Bisbe Taixequet, la papereria Nova ha passat al núm. 49, a càrrec d'una neboda de n'Ignasi i na Pedrona, na Margalida Carbonell Tomàs.

En aquest nou local se seguiran oferint els habituals serveis de venda de material escolar i d'oficina, objectes de regal, i també el servei de fotocòpies i encuadernacions.

Pel mateix motiu explicat al negoci anterior la impremta Grafimut s'ha traslladat del C. Bisbe Taixequet, 60 a la Ronda de Ponent, 2, on s'han traslladat també els mateixos empleats. En Joan Barceló, propietari de la impremta Barceló de Campos ha comprat la maquinària i el material a n'Ignasi Mut, i d'aquesta manera continuen les activitats d'arts gràfiques de Grafimut, dedicades a la confecció de llibres, revistes, catàlegs, cartells, fulletons, etiquetes, encuadernacions, segells de goma...

Aquests darrers mesos s'ha obert l'exposició del taller de fusteria d'alumini Aluminet a la Ronda Ponent núm. 3, a càrrec d'en Lluís Ramis. En aquest taller es fan portes, persianes i finestres d'alumini, tancaments mampares de bany...

Estilo's és el nou local que n'Encarna Comino Pérez ha obert al C. Constitució núm. 20, dedicat a la venda de calçat, cinturons i demés complements.

Novembre de música

Maria del Mar Vanrell

La Banda de Música de Lluçmajor organitza dins el mes de novembre una sèrie d'actes musicals amb motiu de la festivitat de Santa Cecília. El divendres 15 el grup Wonderbraa encapçalarà aquests tres caps de setmana de música amb un concert al Cafè Colón. Wonderbrass és la combinació de dixieland, funky, swing; barrejat tot plegat amb una bona dosi d'humor. Són Nacho Vegas (clarinet, saxofon tenor i veu), Néstor Casas (trompeta), Miquel Àngel Bestard (tuba) i José Luís García (percussió.)

El diumenge 24, la Banda de Música oferirà el seu ja tradicional concert de Santa Cecília, al Teatre Recreatiu. Continuarà enguany la tendència encetada l'any passat d'interpretar un repertori que gira entorn a un tema concret. Així, l'any passat el dedicà a les músiques del món interpretant temes com *Brasil*, la marxa àrab *Chimo*, *American Patrol*, etc. Tot això acompanyat per una sèrie de projeccions que ajudaran a configurar la idea de *viatge musical* que intentà transmetre la Banda.

Aquest any serà la *música de cinema*, el protagonista del concert. Podreu escoltar temes ja interpretats per la Banda com *The Entertainer*, *Carros de foc* i d'altres que s'estrenen en aquesta ocasió com *Gabriel's oboe* (de *The Mission*), *Titànic* o *Star Wars*. A més, comptarem amb un muntatge visual que esperam que faci que l'oient se senti immers en la pel·lícula.

El divendres 29, els alumnes de l'Escola de Música de la Banda i també la Banda Juvenil participaran en un concert que es durà a terme a l'Església de Sant Bonaventura. El dissabte 30, en el mateix lloc, la Banda Juvenil serà l'encarregada juntament amb la Banda Jove de Ses Salines de tancar aquest programa d'actes musicals.

CLÀSSICS • NOVETATS • IMPORTACIÓ

Teixits Llevant

Atenció Especial als Lluçmajorers

Plaça Barcelona, 2 (zona Es Forti)
Tel.: 45 70 78 • PALMA

Cursos de català per a estrangers

C.Font
Fotos.C. Julià

Per segon any consecutiu a Lluçmajor s'imparteixen cursos de català per a estrangers. Aquests cursos són organitzats pel Govern de les Illes Balears, mitjançant el Consorci per al Foment de la llengua catalana i la projecció exterior de la cultura de les Illes Balears, en col·laboració amb diversos ajuntaments.

Enguany són devers una quarantena d'alumnes estrangers que fan aquest curs i s'ha passat d'un grup a dos, per tant, durant el curs que es va iniciar el passat 21 d'octubre i finalitzarà el 10 de febrer hi ha dos nivells (Nivell I i Nivell II). Al primer nivell hi ha un grup d'estudiants que no havien tingut mai contacte amb el català i al segon, la majoria provenen del curs passat i s'han interessat per continuar-lo. Aquest curs, de quatre mesos de durada pretén que els estudiants prenguin contacte amb la nostra llengua, l'entenguin (molts d'ells ja ho fa) i es decideixin a parlar-la sense por. L'origen dels alumnes és ben divers tot i que la majoria prové d'Alemanya i de Sudamèrica. Hi ha alemanys, suïssos, anglesos, gal·lesos, hongaresos, belgues i pel que fa als països sudamericans cal destacar la presència de cubans i d'equatorians, tot i que també assisteixen al curs alumnes provinents de l'estat espanyol (Galícia i Andalusia). L'alumnat gaudeix d'un ma-

terial específic per a l'estudi del català consistent en un llibre, un vocabulari en imatges ("Viure a les Illes Balears") i les classes s'imparteixen a l'IES Lluc-

major els dimarts i dijous de les 19 a les 20,30h, a càrrec de les professores Maria F. Salvà (I nivell) i Catalina Font (II Nivell).

VIDEOMATIC IL·LUSIONS

Passeig Jaume III, 2 A (delante estatua Jaume III)
Tel.: 971 12 03 18 - 24 h.: 649 03 19 27

Horario:

Lunes, miércoles, jueves y domingo de 17 a 21 h.
Viernes y sábado de 10.30 a 13.30 h. y de 17 a 21 h.
Martes cerrado

VIDEOCLUB 24 HORAS VHS - DVD - Videojuegos

Alquiler interior

Los mejores estrenos a los mejores precios

VIDEO JUEGOS Accesorios • Alquiler consolas • Venta juegos y consolas

SERVICIOS Telefonía fija • Internet TV • Banca electrónica • Seguros coches

ELECTRODOMÉSTICOS Especialistas en "Cine en casa"

HI-FI - TV - DVD - VHS
Accesorios

MAGATZEM

MAGATZEM SEN FORQUEN, S.L.

C/. Doctor Fleming, 10
Tel. 971 66 21 14 - Fax 971 66 28 16
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Els cans fan carn

Redacció.

La destrossa que des de fa un mes estan fent alguns cans a les guardes d'ovelles de finques situades més o menys entre la carretera de Campos i la de S'Estanyol, - a Son Gabriela, a Païssa Gran 2 o 3 vegades, a Païssa des Carter 2 vegades, a un altre establiment de Païssa 2 vegades, a Son Mesquida, a Son Mesquideta, a S'Aduà, a una finca de Sebastià Artigues, a una de Llorenç Sastre... - és causa més que justificada per l'empipament i malestar que tenen els foravilers de la zona, davant la inoperància de les autoritats per aturar aquest desgavell.

A les dificultats que des de fa temps - massa temps -, sofreixen els pagesos per treure una digna rendibilitat de les seves explotacions agrícoles i ramaderes, ara se n'hi ha afegit una altra: les matances que, cans que tenen propietari, fan als seus animals. El mal que fan no és només a l'economia - ovelles mortes i avortaments de les que estan plenes - sinó també de caire sentimental, quan veuen aquells dòcils animals amb els quals han conviscut, a vegades durant anys, destrossats a mossegades, morts o mori-

bunds, els quals han de rematar, i seguir amb la incertesa què passarà demà?

El canvi d'ús que els darrers vint anys ha sofert foravila, passant d'agrícola a residencial, ha fet que a certes zones ja hi hagi més cans que ovelles, amb l'aggravant que en alguns casos, els amos no tenen cura dels seus cans, ja que només viuen a foravila els caps de setmana.

Com és de suposar, si quan tornen a la "caseta" troben els cans tacats de sang, és més prudent no fer res, que cercar què i on ha succeït.

El que ens podem demanar és si les autoritats hi posen tot el que poden de la

seva part, no només en cercar els causants, cosa que sabem que fan, sinó també en la prevenció d'aquests fets.

La nova llei per la tinença de cans, obliga els propietaris a tenir-los i dur-los amb una sèrie de condicions que, a més de minvar la possibilitat d'atacs a animals, augmenten el control per part de les autoritats respecte els propietaris: ús de cadena, assegurança, morral en cas de perillositat i cert pes

Què fan les autoritats per aplicar la llei a foravila i al poble quant els cans? És tot el que poden fer? Hi ha més possibilitats legals de control?

Muévete con Renault

Tres pilares muy importantes para que tu vida no se pare:

- Vehículo de Sustitución.
- Menú Amarillo sin cita previa.
- Servicio de Asistencia 24 horas.

Y muchos más servicios a tu disposición:

- Exposición: Vehículos Nuevos y Vehículos Ocasión.
- Servicio Post-Venta: con mecánica, electricidad y carrocería.
- Vehículos de demostración.
- Boutique Renault.

SERVICIOS RENAULT. Nos movemos para que no pares.

RENAULT

Agencia RENAULT
BARTOMEU JAUME NADAL, s.a.

Ronda Migjorn, 123 - Tel.: 971 66 01 40 / 971 66 01 41 - LLUCMAJOR

S'Arenal

Una millora important a la vista

Tomeu Sbert

Foto: Jaume Llinàs

Una ampla zona situada a la vora de la Plaça Major, entre els carrers de Maria Antònia Salvà i Terral, devora el Parc Urbà, a la part alta de s'Arenal, serà degudament ordenada. Són terrenys on, als anys cinquanta i seixanta del segle passat, es varen extreure milers de peces de marès que servien també per construir edificis nous i moderns que transformaren aquell simpàtic i poètic llogarret en una ampla àrea metropolitana, a causa de la irrupció imparable del turisme.

S'Arenal, l'any 1964, quan deixà de tenir la línia del tren Palma-Santanyí passant per s'Arenal i Lluçmajor, només tenia via de comunicació de l'anomenada part baixa a la part de dalt pel carrer de Sant Cristòfol. L'any 70 es va ordenar degudament la Plaça Major, i es varen unir el carrer de Maria A. Salvà (que aleshores es deia de Pantaleu) i el de Berga (anomenat abans General Mola). Anys després va esdevenir el mateix amb els carrers de Sant Bartomeu i Terral (abans Onésimo Redondo).

Se seguiren edificant cases, i ja als inicis dels noranta es va construir l'esplèndid Parc Urbà existent. Però...quedà enmig una autèntica taca negra de brutor, rates, fems, i sobretot, una imatge negativa en tots els aspectes.

Era necessari fer alguna cosa per destruir aquella mala imatge i el niu de brutor. L'Ajuntament de Lluçmajor va aprovar en sessió plenària l'ordenació d'aquesta zona i avui aquesta és una notícia altament positiva. Esperem bons resultats.

D'esquerra a dreta: Josep Forteza-Rey, Bartomeu Xamena, Josep Oliver, Miquel Vidal i Jordi Cabrer. Són els cinc presidents que ha tengut l'Associació d'Hotelers S'Arenal-Platja de Palma-Can Pastilla

Tres hotels premiats

En un sopar de final de temporada, organitzat per l' Associació d' Hotelers de la nostra zona, amb l'assistència de diversos tres-centes persones, es va fer entrega dels premis a l' Hotel Playa Golf, a l'hotel Iberoestar Cristina i al Cala Major, valorant per a cadascun la seva acurada protecció mediambiental. Les plaques amb la inscripció corresponent varen ser entregades per la delegada del Govern, Catalina Cirer, pel batle de Lluçmajor, Lluç Tomàs i pel tinent de batle de l' Ajuntament de Palma, Joan Bauçà.

També es va lliurar l' Escut i la Copinya d' Or de l'Associació al professional de l'hosteleria Antoni Munar Cardell, per la seva destacada tasca duita a terme durant la seva vida. Així mateix es féu la presentació del llibre sobre temàtica hotelera, l'autor del qual és qui subscriu

aquesta notícia, de la qual cosa parla el nostre company i col·laborador Miquel Ribot en una informació apart en aquestes planes.

Futur turístic incert

La temporada d'estiu d'enguany no ha estat gaire bona. D'una banda, les inclemències del temps no hi han ajudat, les notícies negatives de Mallorca donades a algunes Fires de turisme de l'estranger, tampoc; la manca de promoció, la competència...tot ha propiciat una temporada baixa en ingressos, i el que és pitjor és que s'albira un futur incert, ja que una majoria d'hotels ja han tancat les portes, a finals d'octubre. Quant a la temporada d'hivern es preveu que romandran obertes devers dotze mil places quan el que era més normal és que n'hi hagués més de vint mil.

Notícies breus

- Remedios López, arenalera de 22 anys, ha estat elegida "Miss Gordi " en una festa celebrada a la sala "Titos" a Palma. Remedios treballa en un hotel de s'Arenal, pesa 95 quilos i ens va manifestar que era feliç amb el títol aconseguit.

- L'equip de la UD Arenal va començar molt millor la temporada actual amb repetits triomfs, però es va desinflar

i ara ja es troba pels llocs més baixos de la classificació.

- Continua la polèmica al voltant de la construcció del col·legi de son Verí Nou. Mentre uns consideren que és necessari, uns altres ho veuen com una font de renou i d'altres problemes.

- El Club "Es Pistó" continua pistonejant d'allò millor. Fan excursions, berenars i dinars, i disfruten de festes. Que no decaigui, amigues i amics !

- Gloria Jiménez Terron, de s'Arenal, va rebre la insígnia d'honor de la Germanat de Donants de Sang de Mallorca, per haver superat les cinquanta donacions.

- L'Associació d'Hotelers va donar per tancada la sèrie d'actes celebrats amb motiu de les Noces de Plata de la seva fundació (1976-2001), amb el sopar de final de temporada i una diada dedicada a homenajar els turistes.

"Una evolució turística" Història de la Platja de Palma 1900-2000

M.Ribot.-

Coincidint amb el 25 è aniversari de l'Associació d'Hotelers de la Platja de Palma, es va presentar el passat 25 d'octubre el llibre Una evolució turística- Historia de la Playa de Palma 1999-2000 de l'autor Tomeu Sbert Barceló. Es tracta d'una interessant publicació que recull de forma amena i exhaustiva la història del que ha estat l'evolució turística de la zona de la Platja de Palma, des dels inicis fins a l'any 2000.

En les 280 pàgines de què consta l'obra, podem trobar informació històrica referent a persones, entitats, comerços, etc. que varen contribuir a aquest desenvolupament turístic. Conté dades i dates d'apertura dels innumerables establiments hotelers i turístics de la zona, amb cites i anècdotes diverses. També inclou gran quantitat d'informació gràfica - 300 fotografies - d'elevat valor històric que completa el bon treball realitzat per B. Sbert.

L'obra, impulsada per l'Associació d'Hotelers, és patrocinada pels ajuntaments de Palma i de Lluçmajor, i és una obra de gran interès però sobretot és també una excel·lent font de consulta per a la gent vinculada a la zona de la Platja de Palma.

La presentació del llibre va ser a cura de Javier Coromina, ex Director provincial de Trànsit, articulista i col·laborador en alguns periòdics. Va elogiar la tasca realitzada per aquest autor autodidacta i va destacar el gran esforç realitzat, més d'un any de treball i de dedicació per aconseguir recopilar i con-

trastar aquesta gran quantitat d'informació.

Assistiren a l'acte de presentació la Delegada del Govern, Catalina Cirer, el batle de Lluçmajor, Lluç Tomàs, i el tinent de batle de Palma, Joan Bauçà. També hi foren presents quasi la totalitat d'hotelers i de persones relacionades amb la Platja de Palma.

La celebració va finalitzar amb un sopar oferit per l'Associació d'Hotelers a tots els assistents en el mateix Hotel Royal Cristina. El President de l'Associació, durant el discurs, va comentar la delicada situació turística actual i va recordar a les autoritats presents la col·laboració que el sector necessita. La vetllada va acabar amb les intervencions del batle llucmajorer, Lluç Tomàs i de la Delegada del Govern, Catalina Cirer.

Roda de premsa en la presentació del llibre de Tomeu Sbert
(Foto Jaume Llinàs)

SERVEL OFICIAL:

TALLERS CAÑELLAS - ROTGER

C/. Hispanitat, 19 - Tel.: 971 66 06 47 - Lluçmajor

**EN LA VIDA ES IMPORTANTE
TENER certezas.**

Llucmajor, protagonista de les millores viàries del Migjorn de Mallorca

El Consell de Mallorca executa obres a les carreteres de Llucmajor-Campos i Llucmajor-S'Estanyol. Acaba l'exposició pública del projecte del Govern per al desdoblament de s'Arenal a son Noguera

Francesc Verdera
Fotos: Coloma Julià

A l'actualitat, les carreteres que uneixen Llucmajor amb s'Estanyol i la que discorre entre Llucmajor i Campos són objecte d'importants reformes i millores especialment la via que condueix fins al nucli costaner de Llucmajor. Al mateix temps torna a estar damunt la taula el projecte de desdoblament de l'autovia Palma-Llucmajor ja que s'ha esgotat el termini obligatori de dos mesos d'exposició pública.

Les obres que s'executen a la carretera de Llucmajor a Campos (C-717) tenen un pressupost d' 1.500.000€, un termini d'execució de dos mesos i afecten devers dotze quilòmetres del seu traçat. Aquest tram enregistra un volum de trànsit aproximadament de 13.000 vehicles diaris, un 12% de pesants o de gran tonatge.

Els treballs consisteixen en la nete-

ja dels marges i de síquies, millores en els revolts així com la reconstrucció del paviment amb l'objectiu de proporcionar a la carretera la seguretat adient a la magnitud de vehicles que suporta.

Pel que fa a la carretera de Llucmajor-s'Estanyol, les obres ja comencen a finals de setembre, després de completar-se un llarg procés d'expropiacions per tal d'aconseguir els te-

FUNERÀRIA

Ca'n Pere Antoni

SUCCESSOR DE TOMEU BLANCH "PORTASSA"

SERVEI 24 HORES

Telèfons: 971 620 129 - 606 946 712

Fax: 971 141 008

Agent a Llucmajor: José Miguel Tomàs Bonet
C/ Orient, 102 Tels. 971 66 41 59 - 629 668 707

SERVEIS:

Particulars

Tramitacions trasllats fora del terme de Llucmajor
Incineracions (Palma i Bon Sosec)

COMPANYIES:

Finisterre • Ocaso-Inca (Ag. 197) • Sta. Lucia
Previsora • Lloret • NorteHispania

Domicili: C. Joan Mesquida, 10 (Santa Maria)

renys necessaris per a l'ampliació de la calçada i les millores en el traçat.

Les actuacions dutes a terme pel Consell de Mallorca en aquesta via de comunicació llucmajorera, són importants i de considerable envergadura. Hom procedeix a l'eliminació d'alguns dels revolts que presenta el traçat i un cop acabada la reforma desapareixerà la sèrie de trams estrets que contribueixen a restar fluïdesa a una carretera molt transitada durant l'estiu i també els caps de setmana ja que es tracta d'una via de pas quasi obligatori cap a la costa de Migjorn.

Un altre dels aspectes importants del projecte de millora és la reposició d'alguns quilòmetres de paret seca, característica i sempre present a la marina llucmajorera, tant en trams millorats com en tots els de nova construcció. Tot un detall de respecte i adequació a l'entorn pel qual discorre la via de comunicació.

La polèmica de les rotondes

El projecte de desdoblament de la carretera que uneix Palma i Lluçmajor acaba de complir el tràmit d'exposició pública. Un dels aspectes que més criden l'atenció de l'esmentat projecte, elaborat i finançat pel Govern balear, és que un tram d'un poc més de set quilòmetres planteja la construcció de fins a quatre rotondes per tal de regular el trànsit en una autovia que tindrà doble carril en cada una de les dues direccions.

Inicialment les quatre rotondes

s'ubicarien a ses Cadenes, son Verí, camí de s'Atalaia Romanina i al polígon industrial de son Noguera que constitueix el punt final de les obres, concretament a tres quilòmetres del casc urbà de Lluçmajor.

Tot just després d'haver conclòs el termini d'exposició pública, el Consell de Mallorca va emetre un informe desfavorable al projecte del Govern. El Consell opta per eixos a diferents llocs en comptes de les rotondes ja que considera que aquestes podrien hipotecar la capacitat de trànsit d'aquesta via de comunicació que connecta Palma amb tota la zona sud de Mallorca.

El Consell de Mallorca es decanta per les tesis dels ajuntaments de Lluçmajor i de Campos, els responsables dels quals, Lluç Tomàs i Andreu Prohens, tots dos del PP, han reiterat les crítiques a les rotondes, apostant per una autopista.

L'Ajuntament de Lluçmajor també considera que el projecte no contempla cap solució al desviament de l'important trànsit (devers 22.000 vehicles diaris) per l'exterior del casc urbà de la ciutat. El desdoblament acaba a son Noguera, deixant tres quilòmetres del traçat actual de la carretera.

EURO - IDIOMAS

Lluçmajor

*Aprenen idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Lluçmajor • Tel. 66 11 33

Poligono Son Castelló
Gran Vía Asima, 1
Tel. 971 430 484
Fax 971 206 998

El Arenal
C/ Diego Zaforteza, 3
Tel. 971 260 087
Fax 971 491 558

Llucmajor
Ronda Migjorn, s/n.
Tel. 971 660 701
Fax 971 669 024

12

Pavimentos y azulejos
Materiales para la construcción

Nos movemos con Usted.

En Almacenes Femenías miramos al futuro.
Innovamos en todas las áreas de la empresa
para ofrecerle lo mejor.

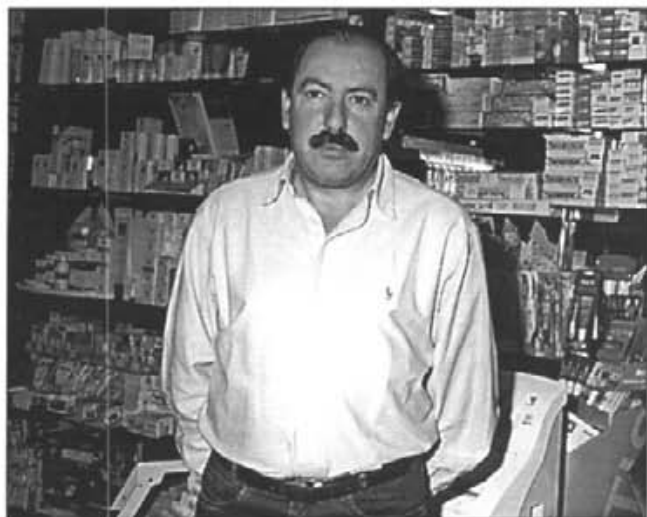
VISITE NUEVA WEB > www.femenias.com

**almacenes
femenías**

Quatre mots

**Monserrat Pons presideix
l'Associació per al foment
de cultius autòctons**

Coloma Julià

Qui ha decidit crear aquesta associació?

La idea va néixer a partir d'una reunió que vàrem tenir els que hem anat conservant algunes varietats autòctones d'una manera independent i aïllada, com en Josep Sacarès, en Francisco Mir i d'altres, amb en Joan Rallo i en Mateu Ginard de la Conselleria d'Agricultura. El tema és que ens varen sortir unes ajudes exclusivament per a cultius autòctons, i aquestes ajudes només es poden aconseguir mitjançant l'associació per al foment de la conservació i producció de vegetals autòctons o una altra similar.

Com se concretarà això de les ajudes?

Per optar a les ajudes s'hauran de conrear algunes de les varietats un mínim de 5 anys, en una superfície mínima de 0'3 hectàrees i pertànyer a una associació d'agricultors.

La quantitat de l'ajuda serà determinada pel nombre d'hectàrees amb les limitacions següents: fins a 40 ha el 100%, de 40 a 80 el 60% i a partir de 80 el 30%.

Les ajudes seran de 513 € per ha en herbacis i de 600 en horticòles en cultius anuals i de 732 € per ha en cultius perenns.

Quin és el principal objectiu d'aquest projecte?

És el de preservar les varietats amb risc d'erosió genètica, la causant de l'empobriment progressiu del patrimoni vegetal.

Aquestes varietats autòctones es perden perquè comercialment no són rendibles i de vegades enlloc de sembrar un blat xeixa sembram un tipus tritcale o uns arbres més productius, encara que de pitjor qualitat que els autòctons.

L'objectiu és recuperar aquestes varietats en perill d'extinció.

Quins són els principals vegetals que s'han de recuperar?

Hi ha una relació molt extensa, són 119 els cultius autòctons catalogats per recuperar. Podríem destacar les figueres alenyanes, balitrenques i de l'agulla entre d'altres; els albercoquers taronjals, lluentons i els d'en galta; les pruneres de frare roig, frare llarg i cor de bou; les pereres d'aigua i de Sant Joan; les pomeres del ciri i de la reina; el blat xeixa i el campaneret i l'arròs bombeta de Sa Pobla...

Dins aquest projecte es preveu la catalogació; s'estudiarà l'ADN i si aquell cultiu es perd sempre quedarà constància d'així com era.

SU NUEVO VIDEOCLUB EN

LLUCMAJOR

VIDEOMATIC

ALQUILER 24H

VIDEO

DVD

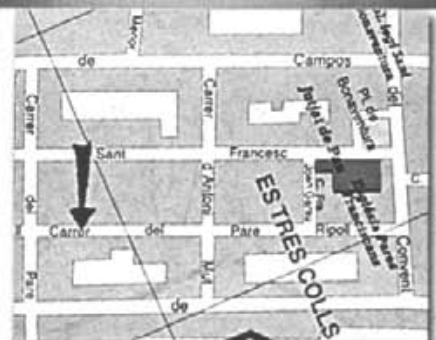
JUEGOS PS

INTERNET

CHAT, E.MAIL

VIDEOJUEGOS

MÓVILES

C/ PADRE RIPOLL, 31

(DETRÁS DEL CONVENTO DE SAN BUENAVENTURA)

TEL. 971 120251/ 655 013948

ASSEGURANCES

Agència Lluçmajor

Ramon Nicolau S.L.

(Peugeot)

ZURICH

C/ Marina, 104 • Tel.: 971 66 05 21 (Lluçmajor)

Rockmajor 2002

Un rockadiete llucmajorer
Fotos: Cati Nicolau

Amb aquest nom, divendres dia 11 del mes passat, se celebrà una "nit de rock" al conegut pub Odeon, organitzada per un grup d'instrumentistes de rock de Lluçmajor, a la qual tothom que hi assistí pogué gaudir de la música de tres grups de rock més representatius del nostre municipi, Trash Out, Ménage i Límit.

A les 12 en punt del vespre, Thrash Out (que a l'últim moment substituïren als No Children per indisposició del seu cantant) foren els que obriren la vetllada amb el seu punk-rock melòdic, animant a un públic que esperava amb impaciència una bona dosi de ritmes contundents i accelerats. El vocalista-guitarrista Iván Escoriza (germà del seu homòleg als No Children) ho donà tot damunt l'escenari, igual que la resta dels seus companys, oferint un repertori impecablement executat i demostrant la seva capacitat de fer botar a una bona part dels assistents.

Després d'una petita pausa de mitja hora, devers la 1, Ménage s'estrenaven amb el seu nou bateria, en Miquel Àngel Nadal, bateria dels també llucmajorers Painful.

Tot i el poc temps que fa que assagen plegats, en Pep Manresa, en Paco Herrera i en Miquel Àngel, es llüïren amb un recull dels seus millors temes, d'entre els quals destacaren "S'hivern" i "Això camina" les seves cançons més conegudes.

A base de guitarres vibrants i ritmes ballables, el rock'n'roll honest dels Mé-

nage, captivà com sempre als seus, de cada vegada més, nombrosos seguidors.

Eren prop de les 2 quan el rock dur de Límit feia tremolar tots els tassons que hi havia sobre la barra de l'Odeon.

David Ordinas (veu), Joan Ramonell i Carles Sans (guitarres), Rafel Vicens (baix i cors), Biel Rosselló (bateria) i Sebastià Pujol (teclats) començaren a descarregar el seu particular hard-rock sense deixar indiferent a ningú. Una combinació de sons contundents però melòdics a l'hora, una tècnica depurada i detallista, unes ganes enormes de passar-ho bé, aquesta és la proposta d'un dels poquíssims grups de Mallorca que s'atreveixen a "fer heavy" en la nostra llengua.

"Algú ens va dir que no es pot fer bon rock dur cantant en català i nosaltres férem aquest tema", amb aquestes paraules, David Ordinas presentà "La clau del destí", sens dubte el tema més esperat de tota la seva actuació. Després, amb peces com "La dama innocent", "Messies del silenci" i "Tot a les teves mans" entre altres, Límit acabaren un concert que deixà més que satisfets a tots els presents.

En definitiva, una "nit de rock" esplèndida, organitzada per alguns dels nostres joves instrumentistes de rock, els quals demostraren que amb pocs mitjans però amb molta il·lusió es poden celebrar esdeveniments força interessants.

Límit

Ménage

Thrash Out

Concerts d'octubre

Ja fa un parell d'anys que la música té un protagonisme especial a les Fires i enguany no ha estat una excepció.

El primer concert de Fires, l'oferí la Banda de Música de Lluçmajor el divendres 4 d'octubre. Interpretaren, com ja és costum per aquestes dates, música de sarsuela: el pasdoble *El Gato Montés* de la sarsuela del mateix nom, el fox-tro i el tango de *La Montería* o el *Cantar del Arriero* entre d'altres. També hi hagué un espai per al compositor llucmajorer Joan Xamena, del qual ens oferiren el pasdoble *Mallorca Canta*.

El dia després, la soprà Joana Maria Llabrés i el pianista Bartomeu Jaume presentaren un programa en el qual es posà especial esment a la lírica espanyola amb peces de Falla, Granados i Turina; així com temes de les sarsueles del Chapí i Serrano entre d'altres. A més s'interpretaren peces dels compositors mallorquins com el Pare Antoni Martorell i els llucmajorers Miquel Janer i Tòfol Barros.

Les obres d'aquests dos darrers compositors conformaren quasi en la seva integritat el programa del concert que s'oferí el dia de la Segona Fira. Els intèrprets foren l'orquestra de cambra Els Solistes de Mallorca amb la soprà Maria Pau Juan i el guitarrista Josep Sbert. S'interpretà també una peça del compositor Joan Serra, de la qual s'ha fet una edició discogràfica interpretada per Josep Sbert com a solista.

La darrera actuació musical la protagonitzaren Els Siurells i el quintet de corda Urfé. Els integrants de Els Siurells són Isabel Servera (saxofon alt), Sebastià Salvà (violí), Francesca Aulet (violí), Llorenç Vidal (violí), Maria Vidal (viola) i Margalida Salvà (violí). Oferiren temes tan diversos com *Sor Tomasseta*, peces de la pel·lícula *Somriures i Llàgrimes* o *Dile que la quiero* de David Civera. Tancaren la seva extensa actuació amb la interpretació de la *Balanguera*. A continuació tornàrem a gaudir a Lluçmajor del quintet URFÉ amb uns components de luxe: Emilio Estrada (violí 1r), Carlos Caro (violí 2n), Silvio Garcia (viola), Lufís Caballero (violoncel) i Lufís Cojal (contrabaix). El repertori estava format per l'expressivitat i suavitat dels ritmes cubans, amb temes populars com *El Manisero*, *El Cumbachero* o *Ay mamá Inés* entre d'altres.

Aquesta sèrie de concerts posaren de manifest una vegada més que Lluçmajor necessita un espai exclusiu per a la música, amb bona acústica i unes condicions adequades per a tot tipus de formacions musicals.

Cartomeu Jaume, pianista i Joan Maria Llabrés, soprano

Els Solistes de Mallorca

El quintet URFÉ

Llucmajove 2002

Aina Maria Llompart
Fotos: C. Julià

Dissabte dia 19, devers les deu del matí estàvem berenant al Cafè Colon i mirant el caramull de nins i nines que desfollaven darrera dels Xeremiers de Sa Marina. Un bon grapat de monitors i monitores del Club d'Esplai Bonaventura arribaren a Plaça amb els al.lots, feren jocs de rotlle, col.locaren les taules i començaren a fer tallers. Amb experiència els joves de l'esplai anaren fent disfresses, un collage gegant, un taller de tenyir camisetes i uns originals grafits, reconvertint els plafons electorals amb espais creatius. Com hem pogut veure aquestes fires amb l'exposició dinàmica del celler del Col.legi de St. Bonaventura el club d'esplai és fantàstic, cada dissabte fan activitats i excursions disposats a passar-s'ho bé.

Davant la parada del taxi els joves del Llac un cop berenats i deixondits animaren els al.lots a realitzar estampacions personals creant tampons amb fustes i corda. Un altre taller fou el de pintar amb ceres ensenyant la tècnica del gravat amb punxons. Tenfem bona companyia, ja que davant el Crèdit Balear hi havia els nins i nines que ballaven seguint la idea dels monitors de ball de bot.

El truí d'activitats ocupà més espai que els anys anteriors: des de Plaça fins al Passeig Jaume III. Per jugar en equip amb materials i regles noves l'empresa d'oci Argei dugué a Llucmajor diversos jocs de

pilota: mazaball, floorball, go-alball, korfbal, schuteball, minigolf, street-tenis i bolos "catalans" (a diferència de "floor", "goal" o "street", la paraula "korf-" no sé què deu significar, fet que no té transcendència alhora de jugar i divertir-se). Circularen també pel carrer cotxes radiocontrol i un escalètric gegant. Perquè els joves continuassin fent esport també col.laboraren a la diada el CB Joventut Llucmajor.

A les cinc de l'horabaixa continuaren els tallers. Les partides introductòries de Warhammer tengueren un bon grapat de seguidors. El taller de tenyir cabells s'omplí de clients que llüiren els productes capilars de colors vius. Alguns joves agafaren els guixos i feren una pintada al paviment davant el Bar Tabú mentre d'altres joves es decidiren a crear pulseres de fil.

En definitiva un Llucmajove per triar i remenar, amb activitats diferents per al gust de tothom.

Gaudírem de bon temps al llarg de tot el dia. L'acte principal de l'horabaixa va ser la ballada popular amb els grups locals: Flor d'Ametler, Músics i Joves Balladors, Aires del Pla i Capocorb. Tancar la ballada anà a càrrec de Música Nostra, la sorpresa fou que na Miquela feu pujar a un amic valencià a

l'escenari i cantaren plegats algunes jotes, donant alegria a la plaça de Llucmajor.

Un petit descans va ser suficient per fer una mossegada i anar a cercar una jaqueta i un

majoria els anys passats tan sols érem capaços de vetlar mig concert. Enguany el Llucmarock no congregà l'animació desitjada, però s'ho pagava anar-hi i escoltar violins elèc-

mocador pel cap. El correfoc posà a prova als més agoserats ja que els dimonis foren molts i feren córrer i botar tots els participants.

Per acabar tornarem a davallar al Passeig on s'hi celebrava la segona part del Llucmarock. Va ser una bona idea celebrar el Llucmarock en dos dies, ja que la

tries i grups que ja fa temps que sonen bé, si cada es repeteixen les excel·lents condicions tècniques tans sols caldrà fer més propaganda i fer córrer la veu a temps i donar més a conèixer les gravacions dels grups a un cd. Si algun amant del rock té vocació periodística, que ens faci arribar a la revista escrits, fotos, concerts, entrevistes, ja que aquesta redactora està enrocada i hauríem de comptar amb voltros per fer avançar el suport mediàtic envers aquest ambient musical. Gràcies per endavant.

Rockmajor "versus" Lluçmarrock?

Biel Vich

Els aficionats a la música pop/rock del nostre poble es degueren sorprendre a finals del passat mes de setembre en advertir l'aparició a bars, cafès i comerços d'uns cartells publicitaris que anunciaven la imminent celebració d'un esdeveniment musical al que hom anomenava "Rockmajor". I que punyetes deu ser això, vos devíeu demanar tots en aquells moments. Qui més qui manco intuïa que enguany els responsables de cultura intentaríen renovar i adaptar a les noves circumstàncies la mostra de música rock local que cada any intenta amenitzar les fires, especialment després dels desagradables incidents que caracteritzaren les darreres edicions. Pocs però podien imaginar-se que aquesta profunda reforma, que públic i grups demanaven a crits, inclouria un canvi de nom. Molts, però, pensaren que amb el pas del Lluçmarrock al Rockmajor es pretenia superar la maledicció que algú semblava haver llançat sobre aquesta fita. I tanmateix sorprenia el fet que només s'anunciava la participació de tres grups en el citat event (boicot generalitzat dels grups a l'ajuntament?).

Aviat sortirem de dubtes, gràcies a la intensa campanya que en favor del Rockmajor iniciaren tot un seguit de publicacions especialitzades del món del pop/rock de les nostres illes, com el *Mondo Sonoro* o el *Youthing*. Segons aquestes fonts es tractava d'una iniciativa independent, impulsada pels components del grup *Límit*, a la qual s'havien adherit amb entusiasme altres formacions locals. Els qui havien captat una subtil ironia en el nom de Rockmajor no anaven desencaminats. Segons ens deien els citats comentaristes l'acte pretenia esdevenir una acció lúdica de protesta contra les deficiències organitzatives i promocionals que havien fet dels darrers Lluçmarrocks una sèrie de rotunds fracassos. Però la cosa no em quedava gens clara ... Com era possible que en un acte reivindicatiu d'aquesta naturalesa no hi fossin presents els *La abeja Maya*, *su hijo bastardo* y ..., paladins de l'autogestió musical i l'organització de concerts al marge de la iniciativa municipal, ... anaven errats els afamats periodistes ciutadans?

Intrigat per aquestes informacions i il·lusionat pel retorn dels *Menage*, que en

principi compartien cartell amb *No Children* i *Límit*, un servidor es va presentar a l'*Odeon*, el divendres 4 d'octubre, amb la intenció de gaudir d'una magnífica sessió de música rock i d'esbrinar que s'amagava realment rera aquesta convocatòria.

Només arribar, primera sorpresa, *No Children* cauen a darrera hora del cartell i són substituïts pels voluntariosos *Trashout*, banda s'arenalera que amb la seva proposta entre el *punk-rock* i el *trash* de tota la vida ens va deixar molt bon gust de boca. Tot seguit l'esperadíssim retorn de *Menage*, que en Jimmy Manresa anunciava al darrer número d'aquesta revista. *Menage* escenificava la seva reconstrucció amb una formació renovada, on es mantenen dos dels seus fundadors, en Pep Manresa a la veu i la guitarra, i en Paco al baix i, com a novetat, la incorporació de M. A. Nadal, el popular "*Boleno light*" a la bateria. *Menage* va repassar el seu repertori tradicional on es fusionen influències tan diverses com el *punk-rock* dels *Ramones* o els *Toy-dolls*, el *heavy-metal* dels 70, les melodies *poperes* o el *rock simfònic*. Un espectacle que tots volíem tornar a viure, intens, però curt per al meu gust, brevetat justificada pel fet que havien tingut molt poc temps per assajar amb el nou bateria.

Mentre els *Límit* provaven l'equip de so vaig tenir l'oportunitat de parlar amb en Pep Manresa que em va fer saber que ja estan treballant amb el nou component en la preparació d'un repertori completament nou que esperen presentar aviat (sense oblidar els seus clàssics), quan la cosa es consolidi. Per altra banda en Pep va mostrar els seu desconcert pels comentaris apareguts a *Mondo Sonoro* i *Youthing* respecte al caràcter reivindicatiu de l'acte. Segons els *Menage* quan se'ls convidà a participar en cap moment es va parlar de protestes o reivindicacions, i em van confirmar que allò no era res més que un grup de bandes amb ganes de tocar sense cap rerefons estrany ... Les coses sempre són menys complicades del que semblen!

La nit va culminar amb l'actuació estel·lar de *Límit* la versió insular de les superbandes dels setanta, en paraules d'alguns dels músics allà reunits, l'aplec dels millors instrumentistes de la comarca i probablement de l'illa. És possible que a molta gent no els agradi l'estil *Heavy-metal èpic* dels *Límit*, però el que ningú no pot deixar de reconèixer és que són uns músics excel·lents, bons compositors dins del seu gènere i extraordinàriament pro-

fessionals. Una actuació de gran qualitat, virtuosa i intensa, plena de referències a l'estètica èpica i medievalitzant que caracteritza aquest estil musical, que no deixa indiferent a ningú.

L'èxit rotund de l'acte ens obliga, una vegada més a reconèixer que les iniciatives independents i l'autogestió dels grups superen en eficàcia al sector públic. Tres grups de música, sense cap tipus de finançament i amb escassos mitjans demostraren que posant un mínim d'entusiasme en el que fan són capaços d'organitzar events d'una dignitat impensable si es tenen en compte les traves amb que es troben. El caràcter reivindicatiu o no del concert resulta indiferent, perquè l'acte en si mateix deixa en evidència les autoritats municipals.

Dues setmanes després s'anunciava el tradicional Lluçmarrock, que enguany estrenava un format molt més raonable i una promoció aparentment més intensa. Per fi es van escoltar les veus que des del públic, els músics i la premsa reclamaven un desdoblament de la mostra per permetre als grups superar els miserables 15 minuts d'actuació i evitar que l'espectacle es perllongués com l'any passat fins més enllà de les 6 o les 7 de la matinada. Aquest plantejament, ple de sentit comú, i les millores organitzatives semblaven anunciar un èxit rotund. Inexplicablement cal tornar a parlar de fracàs, en aquest cas de fracàs de públic, donada l'escassa assistència. Divendres no es comptaven enfront de l'escenari més de 15 o 20 persones. Hi havia moments que semblava haver-hi més músics a l'escenari que públic. I això que tocaven alguns dels conjunts que, com *Límit* o *Menage*, havien omplit l'*Odeon* de gom a gom només uns dies abans. Per què? És que als joves ja no els interessa el rock? Em sembla que no es així. La notable aflluència de públic al Rockmajor així ho confirma. Així doncs, què passa? Des del meu punt de vista el públic s'ha escalivat i ha decidit curar-se en salut. La tradició del Lluçmarrock (automàtics que boten, alternadores que es queden sense combustible, pèssima organització, ...) s'ha acabat imposant a les interessants millores introduïdes enguany. El públic ha donat l'esquena definitivament a aquesta mostra i comença a ser hora de plantejar-se que es fa amb ella. El Lluçmarrock comença a ser una empresa insostenible.

Una panoràmica local sobre l'art

Francesca Clar

Acabades les Fires, i amb elles la febre expositiva, arriba l'hora de la reflexió. Una reflexió volguda, seriosa i mesurada, malgrat la rància saturació visual, a la qual any rera any ens veim abocats.

Caldria demanar-se fins a quin punt enriqueix culturalment un poble, la plàstica que se'ns ofereix, fent-lo més coneixedor, més sensible, més obert, més creatiu, i sobretot més proper a la vertadera dimensió dels esmunyidissos àmbits de l'art. Art que en general es planteja distorsionat, talment un producte limitat a una funció decorativa feta a patró d'un tipus de comprador majoritari, i sense la clara voluntat d'aportar-li quelcom més d'inesperat i colpidor.

De tot plegat es desprèn una valoració popular errònia de l'obra plàstica, massa sovint lligada al preu que aquesta adquireix dins del mercat local, i no als valors intrínsecs del seu llenguatge.

Un resultat global descoratjador si no fos que es comença a albirar, sortosament, l'indici d'un canvi d'actitud. Les mostres orga-

nitzades per l'Ajuntament, ara per tercer any consecutiu, en són un bon exemple. Recordem les encertades exposicions al Casal de ca s'Hereu entorn a "La generació prodigiosa" o a l'artista cubà "Choco". Enguany, d'entre les exposicions organitzades, les d'escultura semblen proposar nexos de diàleg: es tracta de les mostres de Monique Amy Girard i de M. Ramón Monegal. L'escultora conjuga la sensibilitat envers la matèria amb un contingut reflexiu, que supera l'àmbit estrictament sociològic per endinsar-se dins l'humanisme. La de Ramón Monegal, formalment més acadèmica, gira també al voltant de l'homa, la dinàmica del cos, els límits físics i la interiorització de les seves vivències.

Organitzat aiximateix per l'Ajuntament, fins i tot valorant-ne la intenció, no ha estat tan encertat l'homenatge pòstum a Josep Maresa, artista llucmajorer vinculat al Cercle de Belles Arts de Palma i proper a la pintura de Llabrés. El catàleg, muntatge i selecció de les obres, resulten d'una improvisació excessiva. El conjunt, de qualitat molt de-

Monique Amy Girard, "Hombres jugando con el Mundo"
Bronze i ferro; 50 x 50 x 55 cm.

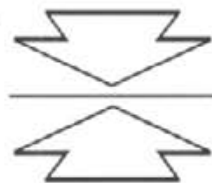
sigual, no obeeix al criteri d'aprofundir en la trajectòria del pintor, ni al de presentar-nos una mostra prou extensa del millor de la seva producció.

Aquest canvi d'actitud, al qual fèiem referència, també es fa patent en la creixent acollida i suport que re-

ben d'un públic interessat, les mostres de plàstica compromesa. Per "plàstica compromesa" entenc la manifestació de la voluntat de l'artista d'avançar en la recerca del llenguatge, esmunyint-se dels paranyes de l'estil, fets d'immobilisme i d'autocomplaença. El tre-

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets

(EQUIP CLINICA JUANEDA)

CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT ELS DILLUNS
de 17'30 a 20 hs.

C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58

Julio César, "Retrat"
Oli damunt tela

ball es torna arriscat i enriquidor, un procés constant d'exploració i de reflexió creativa.

Però l'artista, a més de les dificultats inherents al seu quefer, es troba amb condicionaments externs diversos. Entre ells, realitzar una exposició sempre comporta despeses econòmiques i de temps, i és agosarat dins de l'actual context, apostar tota la inversió a la llibertat creativa. Llavors, molts opten per solucions més o menys intermèdies, i alguns ens sorprenen amb obres inesperades i captivadores. És el cas de dos quadres intensos de Manuel Fuentes, d'elaborat tractament expressiu i de fort contingut social, deutor sens dubte del

muralisme mexicà.

Remarcables, tant per la concepció global unitària, com pel nivell d'aportació, han estat l'exposició realitzada per Juliocesar i Francesc Llompart, i *Inicis* de Pere Emili.

Inicis s'ha tractat d'una fita en el camí pictòric que Pere Emili encetà a *Àmbits* (2001). Un camí on hom pren consciència del seu ésser dins un entorn de llum. A la seva sèrie sobre l'aigua, aquesta sembla esdevenir font d'introspecció, de transformació purificadora –recordem el baptisme– i símbol de fusió amb el cosmos; d'inici d'un nou esperit vivencial.

Un gran quadre, *Hastapen*, presidint-ho tot: dins

ell, i com si es tractàs del propi camp visual, ens mostra les seves mans temptejant amb gest ambigu un dibuix refulgent del seu cos. Els marges del llenç corresponen als límits físics de la mirada. Aquest tipus de recurs ens remet a Magritte, a la seva ironització sobre la realitat representada, però amb compte, el sentit d'aquesta obra de Pere Emili va en una altra direcció...potser tan infinitament divergent com les petjades a l'arena.

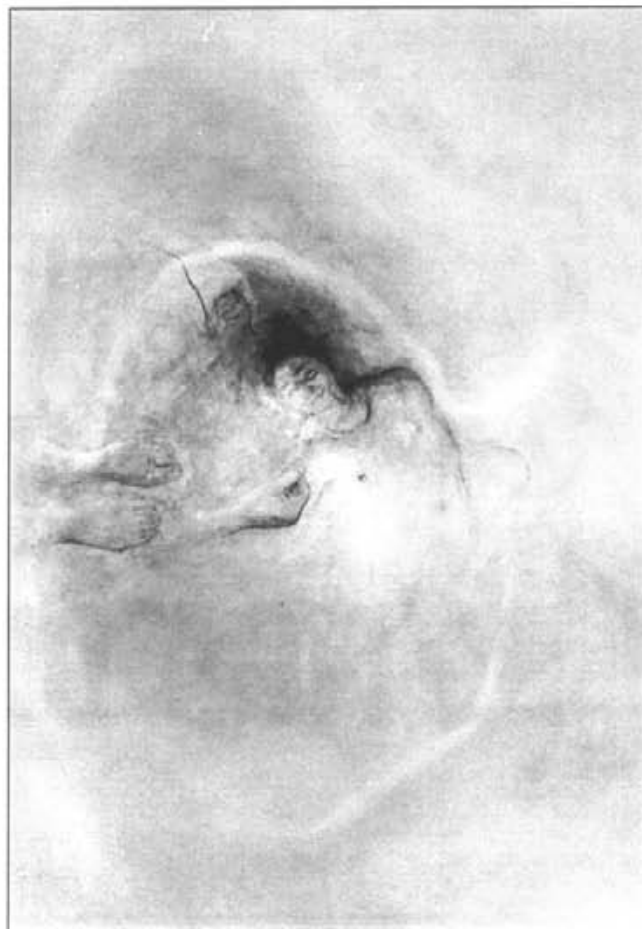
Si quelcom tenen en comú Francesc Llompart i Juliocesar, no cal cercar-ho en l'aspecte purament formal de les obres, sinó en llur interès per l'expressió dels efectes perceptius, com a evidència de canvi o de mudança. En les pintures de Juliocesar la velocitat de l'observador configura el paisatge. Malgrat és en alguns

dels retrats on aquest moviment resulta intensament inquietant, implicant-nos en la nocturnitat engolidora d'un estat de consciència despersonalitzador.

Francesc Llompart presentà una obra seqüencial, on cada monotip actua de registre perceptiu de la mutable evolució d'un microcosmos. En aquest, unitats gràfiques aparentment inaprehensibles vibren o es fonen, s'aglutinen o expandeixen. Un treball de qualitat subtil, producte de l'afany experimentador, i poètica materialització del procés creatiu.

Monique Amy Girard

Amb un muntatge molt acurat, on aprofità les característiques de la sala, compaginant escultures, dibuixos a mode d'esbós i una petita sèrie de gravats – que componen una carpeta d'edició reduïda –, ens oferí

Pere Emili, "Hastapen" (2002)
Pigment i llapis sobre llenç; 130 x 195 cm.

**PERRUQUERIA
PUIGSERVER**

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 64 05 14 (Llucmajor)

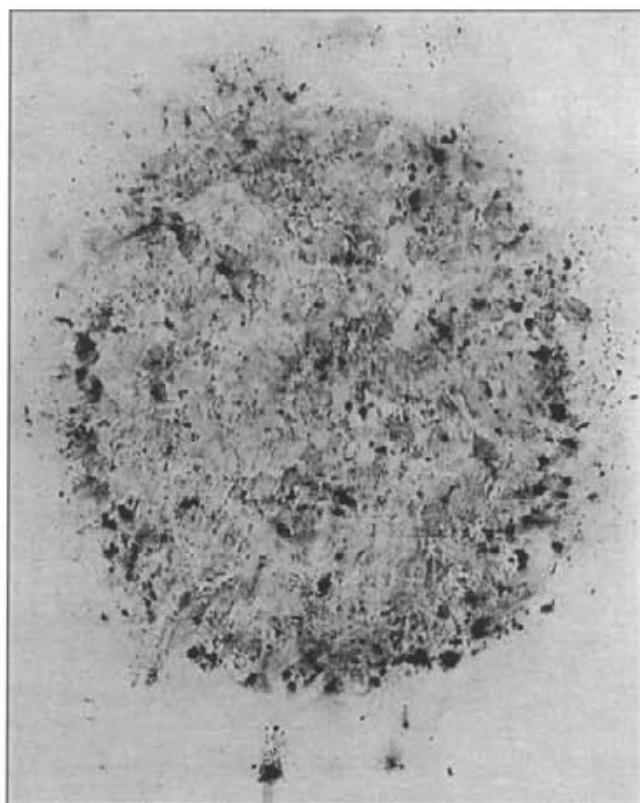
Bulles i el conjunt Homes 2000.

Homes 2000 parteix de consideracions sobre la interrelació de l'ésser humà amb el seu entorn, el qual es manifesta formalment en el buit que defineix la circumferència, referent simbòlic de la Terra. És en aquest espai on petits personatges es veuen confinats. Són éssers materialment densos i geometritzats, rodanxons, aparentment poc hàbils per a l'acció, abstrets i reflexius. Representen la nova generació, hereva d'un món inestable – a *Hombres jugando con el Mundo* l'equilibri de l'esfera depèn de l'agilitat del joc-, on l'individu resta desprotegit – a *Hombre en jaula* el món es converteix en presó-, i sols podrà bastir el seu futur emmirallant-se empàticament en altri- tal com a *Solidarité-* i col.labo-

rant-hi de manera solidària.

La representació de l'ésser individual engloba a la vegada entitats més amples, culturals, socials i generacionals. Monique se serveix de materials diversos per significar: uns homenets són de bronze, uns altres de resina. El bronze, ferm i opac, ja d'ús antiquíssim, és tradicional en escultura; en contraposició, la resina, contemporània i banal, és de semblança fràgil, transparent. Les escultures integren, aiximateix, ferro, ciment, pedra..., sota una concepció constructiva unitària i harmònica.

Aquestes obres, de reduïdes dimensions i tarannà escènic-lúdic, funcionen com a projectes a escala, d'una escultura urbana, de caràcter cívic, poderosa i magnètica.

Francesc Llompart, "Cavàrem IX"
Monotip de carbó damunt paper

SYP e CONSUM

LA VOSTRA BOTIGA DE CADA DIA

La bufanda de Sherlock Holmes (i altres bestioles)

Miquel Cardell

El puput i el mussol/ fan la mateixa tonada/ només que un canta amb el sol/ i l'altra per la vetlada... És una antiga cançó que, almanco fins no fa gaire anys, va gaudir d'un grau notable de difusió, de certa popularitat. La m'ha tornada a la memòria el pensament en un altre parell d'animals caracteritzats també per la seva sonoritat, en aquest cas insectes que fan important i característica aportació al fons musical dels estius illencs, i que, fent tonades ben diferents, s'associen un amb el dia i l'altra amb la nit: la cigala, o xigarra, i el gri.

Són, les seves, presències essencialment sonores, auditives, i quasi permeten inventar llegendes sobre mitològics éssers fets únicament de so. En el cas dels grins, de tant en tant, les coses del clima o anau a saber de quins misteriosos cicles provoquen això que ara els diaris anomenen una epidèmia, jo en diria menys ampulosament una passa. Així ha estat aquest estiu inusualment temperat i plujós i la seva perllongació en un d'aquests ja habituals octubres de màniga curta.

En protagonitzar aquestes alegries demogràfiques, els grins semblen renunciar a la seva invisibilitat, a la seva naturalesa essencialment sonora, aquesta que pot ser molesta i estrident en les distàncies curtes, però que dota els vespres estivals de l'encant d'una música llunyana, com un teló de fons, amb els seus xorraquets de vidre, les seves campanetes de plata. Quan això passa els grins esdevenen presència obsessiva, multitudinària, i la veritat és que quasi els convendria més tenir de veres aquell do hipotètic de la invisibilitat que els imaginava fa unes línies: no diria que resultin bestioles especialment agradables, no tenen, per exemple, la dignitat d'ermità del rostoll de certs llagosts, ni la naturalesa quasi minerals, com llimada per segles d'arena, d'alguns escarabats adaptats a la sequedat radical de les marines, ni la solemnitat caricaturesca de rinoceront dels escarabats piloters; en canvi si que tenen cert

punt d'humitat llefiscosa que recorda les desagradables cuques molles rogenques que habiten les nostres clavegüeres i, de nit, surten a cercar menjua. I, quan es fan presència multitudinària, quan n'hi ha passa, acaben patint agressions massives, campanyes de suposada autodefensa o safaris bèsties com els que record haver fet les vetlades infantils, al reclam d'un fanal, veritables massacres de grins.

* * *

Però no sols ha estat de grins la balquena artròpoda que ens han duit aquest estiu i aquesta tardor: no sé si vos hauréu fixat en la bella i també inhabitual passa de papallones que tot el que ja fa una temporadeta posa als nostres carrers i corrals, i no en parlem si ens allunyem una mica del centre urbà, cap a foravila (on he descobert el vell buc d'un veler, ja fustam gris i desballestat que es mor per darrera l'Institut) o senzillament cap al Parc Rufino Carpena: quina meravella franciscana i humil, però impagable, el vol taral-lejant de la papallona de la col o la de la mostassa o les diferents blanquetes, del rave, de la ravenissa... quasi idèntiques a primera vista, o el vol més enèrgic de la papallona reina, o els dissenys sempre sorprenents, rics de detalls, de la papallona llimonera, o de la rogeta de l'esteperol...és un gust aprendre d'identificar-les amb l'ajut d'un manual com *Les papallones diürnes de les Balears* de Guillem Pons: un plaer que ensenya de veure-hi, que esmola i enriqueix la mirada i la sensibilitat. I uns tresors que hauríem d'apreciar en el que valen, dons i senyes d'una vida que posam cada dia en perill, des del menyspreu i la ignorància panxacontenta.

* * *

Les he mirat volar entre els arbres que fan el que poden al parc Rufino Carpena, on vaig de tant en tant a fer volta amb el ca i seguir les obres de Ses

Escoles, ara que el meu fill ja va fa anys a l'Institut, aquelles obres que tant vàrem haver de demanar. Som un fan d'aquest parc mig oblidat, una mica marginal dins el nostre entramat urbà: hi trob un petit club de passejadors de cans i contertulians matinals, l'home coix que va fer vint anys d'impressor a Buenos Aires, l'octogenari de Jaen que du galletes d'inca a la cussa de l'altre, els nins que et demanen cada dia que nom el ca...però també aquell home que durant un temps tenia casa i llit a un dels bancs, o aquella rotllada d'extrangers que un dematí hi feia oració abans d'anar a fer proselitisme de casa en casa de no sé quina secta, o aquells bolquers de nin petit plens de recapte que algú va tirar-hi fa uns anys just després de la neteja firal...i que varen romandre allà fins al març...però el rastre habitual i crònic és el d'una presència que hi és més els horabaixes i vespres, a un parell de bancs de la banda d'aquells jocs infantils com suburbials i extemporanis: una estesa de fems feta de recipients de begudes lletoses i fruitals i menges entre la patatilla i el donut, allò que la tela recepta als nostres joves, que hi deixen, a dues passes dels contenidors, però a qui importa, els membres d'alguns estols juvenils que s'hi apleguen a passar l'estona i fumar els seus porrets. Això i altres activitats més creatives, com la que contava amb detalls una padrina del club dels cans: - Devers les set d'un horabaixa els veig que arriben, no devien tenir setze anys, i ella ja s'ha llevat les braguetes, i s'ajeu damunt el banc, i ell damunt i venga, venga. - I vos, que vareu fer? - Jo, allà darrera, m'ho vaig mirar a veure com acabaria, i vaja com va acabar.

Són coses que passen al parc Rufino Carpena i, si ho anau a cercar, arreu. I no voldria fer-ne moralismes hipòcrites ni sensacionalismes. Que dos adolescents s'ho facin a un banc d'un parc només vol dir que no tenen un lloc millor, i no significa per mi, si tots dos en volen, més problema que la necessitat

d'una educació que els protegeixi de disgusts i problemes evitables. I que algú es fumi un porro de maria només ens recorda que això són coses que fan més del trenta per cent dels joves ciutadans espanyols segons les enquestes més moderades: i no hi ha prohibicions ni policies que, aquí ni enlloc del món occidental, hi posin remei. Si, seria millor, si s'hi han de posar, que s'hi posassin més grans, i amb tota la formació corresponent i amb una personalitat feta i conscient que la moderació és més que convenient. Però sembla que segueix dominant el discurs de tancar els ulls, dur-se les mans del tòpic al cap en gestos de ficció publicitària i confiar en una legislació repressiva que totes les experiències i estudis semblen confirmar que només mena a mals resultats.

De moment, l'empremta visible d'aquesta presència juvenil al parc de davant Ses Escoles (vaja una escaiença de lloc, si) és una estesa de fems que a vegades hi dura setmanes. I les motetes circulant per uns vials que es suposa que són clarament peatonals.

(I, amb tot, parlant de la plaga mo-

tera, més constant, renouera, molesta i perillosa que la dels grins: diu la gent que darrerament s'han vist pels carrers de la vila municipals controlant una mica el tema. Deu ser una llegenda urbana?).

* * *

Parlant d'animals, m'han contat aquesta història d'una cussa borda de pastor alemany, un animal dòcil i inofensiu, d'un instint o intel·ligència notable, que aplica sempre que pot a la seva dèria d'anar-se'n a fer una volta pel barri, i a visitar a domicili alguns amics de la família. Ho acaba aconseguint amb regularitat malgrat totes les mesures que prenen els seus propietaris...perquè a una casa amb infants qui pot garantir res en aquest sentit?. Fins que un dia no va tornar. L'animal du el xip reglamentari, i l'amo, confiant en això, es va dirigir a la policia municipal, on va rebre repetidament la resposta que no l'havien vista ni trobada. Quan començava a fer massa dies, l'home es decidí a passar per Son Reus: no, cap cus-

sa com aquella i amb xip no hi havia arribat. Fins que, finalment, va demanar per fer una passada per les gàbies. I allà era l'animal, a punt de ser donat a una altra persona... perquè havia duit aquesta sort, que sempre és millor que la injecció.

I va resultar que era la policia municipal de Lluçmajor que l'hi havia duit, aquella cussa amb xip, com a "ca sense identificar". Naturalment va anar a demanar explicacions a la policia local, on va trobar cares de funcionari i, si, potser, ara que ho dius, és que l'encarregat de revisar els xips ha estat de vacances...

* *

No sé si el funcionari dels xips figura a la llista dels 60 que, juntament amb els 76 policies, inclosos per tant els Holmes de la cussa, sumen el total de 136 funcionaris que rebran enguany una bufanda, és a dir la paga extraordinària i fora de convenis i contractes, que suma un total de més de 144 mil euros(uns 24 milions de peles de les d'abans) cosa que dona una mitjana que passa les 170 mil per cap. La concessió, atorgada per

Cursos Intensivos de

2 Horas
diarias

ALEMÁN - INGLÉS

ESPAÑOL (para extranjeros)

**Cursos intensivos de dos horas diarias
de español, alemán e inglés.
Del 10 de gener al 20 de febrer.**

LLUCMAJOR

Idiomes Europa

Tel. 616 403 800

decret del batle, que es fonamenta "en una decisió pactada amb els sindicats per augmentar de manera extraordinària el complement de productivitat" i " pel resultat satisfactori de cada un dels seus departaments". Idò això, enhorabona a tothom, sobretot als qui cobren i als polítics que troben que tot va tan bé. I endavant les atxes. El millor Lluçmajor, o no us n'havíeu temut?

I no ens ha de venir de nou tanta generositat amb el cabal del comú, si les finances municipals van sobrades. Tant que seguim acumulant deutes, per molt que, a vegades resulti que no són deutes, que són operacions de tresoreria.

* * *

Tanta bonança econòmica va en harmonia amb l'altra. Ho llegia al Diari de Mallorca en crònica de Miquel Adrover gens explícita; va haver-hi insults forts, paraules gruixades a la darrera plenària. I a veure si endevinau qui hi tornava estar mesclat, com quasi sempre que les coses passen de cert to. Exacte. Ell, i el portaveu socialista Gori Estarellas. El diari parla insults i moments de tensió, que varen acabar amb la sortida de la sala del bilinguador de S'Arenal, quin greu no haver assistit a una nova exhibició de l'istrió, qui després va declarar que estudia la possible querella. Però com quedam, no va usar en defensar-se als jutjats l'argument que en la política hi ha d'haver un marge especial de llibertat de paraula, que això va inclòs en el sou, quan el demandat era ell?

El que m'han dit els que hi eren, i la tele no mentirà, és que el líder d'ASI va tornar a bravejar d'honra: si mai la justícia m'acusa de res dimitiré (i no seria la primera vegada que ho diu: per coses així té

plet posat a un llucmajorer), i llavors el socialista li degué dir, però home, que no tens una condemna per agressió, o lesions o una cosa així, aquella història mai ben aclarida de la Costa de sa Pols?

Sempre dic el mateix. N'hi ha que li consenten, i mai no han explicat perquè.

* * *

Mentre, a les voravies-pàrquing de les rondes hi posen unes baranes amb publicitat d'ASI (hi ha relació, entre la publicitat concreta i que les hi posin?).

Allò de sin imposiciones i tota la pesca. Ja ho va dir el Rei, nunca se ha obligado a nadie a hablar en castellano, i en Llufs Llach va posar-li una demanda per declaracions falses, que ara, als jutjats s'ha transformat en una denúncia contra el cantant per injúries a la monarquia, o cosa així. Precisament aquests dies, a una concursant catalana d'Operación Triunfo li han donat una passada perquè quan conversa amb sa mare per telèfon ho fa en català. Pareix que no queda bé als resums d'aquest programa on tantes cançons canten en anglès. De manera que la productora de la Trinca (Diu l'article vint-i-sis...) i la Televisió pública deixen passar una bona ocasió de demostrar això tan constitucional de la riquesa lingüística d'Espanya. I insisteixen en la idea essencial: això del català ens ho hem inventat just per empenyar. Com aquell jutjat d'un poblet de Catalunya a qui d'un ministeri espanyol han tornat uns papers, me los repita, perquè el segell, ja em diràs tu, estava en català i no en aquella llengua que no s'ha imposat mai a ningú. Que ho som de reputes i separatistes els catalanoparlants.

Mentre Rabasco predica, més de vuit-cents pares i mares d'alumnes de les illes s'han apuntat a cursos de català que organitza la Conselleria d'Educació i Cultura per estar més ben preparats per ajudar als seus fills quan estudien en català. Quina sensació de normalitat, sense imposicions.

Com en català normalíssim vaig conversar l'altre vespre amb el percussionista havaner Miguel Moliner, a qui conec de quan acabava d'arribar a Ma-

llorca no deu fer sis anys: hi ha que veure com n'ha après, en aquest temps, ja voldria jo ser capaç de donar-me a entendre tan bé en anglès. Es tracta del més recent component de Xaloc Música, aquest grup de música tradicional mallorquina que ha aconseguit amb els anys situar-se com un dels capdavanters d'aquest moviment, i que era la formació llucmajorera que varem poder escoltar al Colón l'altre vespre. Em va agradar el seu directe. I diria que em va interessar especialment un dels membres més joves del grup, Marta Elka, filla de na Pilar, una al·lota joveíssima que promet de veres com a compositora, i com una cantant de raça. Fixau-vos a quina hora ho escriu.

* * *

I les fires? Una monada, i una gentada i molta agitació, pot ser més que autèntic moviment. I, potser, una mica massa d'atenció al llombrígol localista que no troba equilibri a l'altre extrem, el d'una programació caríssima que no sempre l'endevina (amb aquella serena i quatre gats l'Orquestra Plateria, que era el màxim als meus anys estudiantils a Barcelona, sonava professional, brillant, però la cosa resultava un punt desangelada). Vull dir, que, entre tant de "lo rústic i antic" hi trob a faltar una mica d'interès per la cultura viva i real de la Mallorca d'avui, del món d'avui. Qui no està avesat a anar a missa...I això és, ai, Xusmaxor. Ja ho deia Mario Benedetti, el desinterès per la cultura, la indiferència per la cultura, és un dels succeïdants actuals del genocidi.

Funeraria Mare de Deu de Lluc, s.l.

A. SASTRE C/ Revolta, 11. - Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

Amb la finalitat de poder prestar els serveis funeraris sense necessitat que la família s'hagui de molestar per ser ben atesa, tant a Palma com a Llucmajor, posam a la vostra disposició el telèfon de servei permanent: 971 62 01 46, i a Llucmajor vos informaran al C/. Ciutat, 127-1r, Tel.: 971 66 18 62

Cartes

Això és un xou!

Sra. directora:

Li deman que, si ho creu oportú, publiqui aquesta carta on vull manifestar el meu parer, així com aportar informació referent a l'espectacle que va tenir lloc en el darrer plenari de l'Ajuntament.

Al punt 5è, amb motiu de l'execució de l'aval del promotor de Sa Torre de la immobiliària "21 d'abril", el portaveu del PSOE, Gori Estarellas, va dir que el seu partit tenia intenció d'abstenir-se degut a què estaven en contra dels processos que s'han seguit amb la urbanització.

Quan va tocar el torn a Joaquín Rabasco, aquest va dir que li havien contat, que en una reunió, el Sr Juan José Mestre havia manifestat als veïnats de Sa Torre, que si arribava a ser batle de Lluçmajor llevaria les contribucions especials, perquè trobava que l'Ajuntament els robava. El Sr Rabasco va demanar que ho explicàs al plenari.

Quan el Batle va donar el torn de paraula, per al·lusions, al Sr Juan José Mestre, aquest no el va emprar, però quan va tocar parlar al portaveu del PSOE, aquest va dir que volia desmentir el que havia exposat el Sr Rabasco, ja que ell havia estat a les reunions i mai no havia sentit la paraula robar, i que abans d'entrar en desqualificacions cap els altres, s'havia d'informar, perquè com ja li havia dit altres vegades, l'únic condemnat per delinqüent, a la Sala, era ell.

A la rèplica, el Sr Rabasco va dir: "miri Sr Estarellas, vostè me té avorrit. Veig que el seu company és tan covard que vostè ha de sortir en la seva defensa. No m'he dirigit a vostè! O es que quan se'n va a pixar també l'acompanya?" I gesticulant hi afegí: "A lo mejor se la sacude usted a su compañero!". I va seguir: "Delinqüent jo? En què he delinquit? Ho digui públicament!"

A aquesta pregunta va contestar el Sr Estarellas dient: "quan pega una potada als collons dels altres. Pegar potades als testicles, és delinquir".

El senyor Rabasco va seguir argumentant, i li digué que era un bocamoll, que els socialistes eren els representants de tots els "xorissos" d'aquest país. També el va titllar de bocabruta, i que era un mentider i un covard. I va seguir: "jo no he pegat cap potada a ningú. Miri el que li dic, si jo des que vaig néixer he estat condemnat per un delicte, me'n vaig de la política. I si no, calli aquesta bocabruta! Vostès són els que han omplert les presons de "xorissos" i assassins. Pareix mentida que sigui mestre d'escola. El que hi ha, és una sentència d'una falta que ni tan sols s'ha duit a terme".

Quan va tornar el torn del Sr Estarellas, aquest va insistir en què l'únic condemnat del Consistori era ell i que no havia d'investigar res, ja que havia estat condemnat pel jutge. Aquí Rabasco, que estava protestant, al mateix temps que s'aixecava amenaçava amb anar-se'n si el Batle no cridava a l'ordre el seu opositor. I en veure que les seves demandes no eren ateses, se va aixecar i se'n va anar.

Quan el Sr Rabasco se'n anava, el Sr Estarellas va dir que

en aquell moment podria explicar al públic el que volia dir i no li deixaven. Des de la sortida de la Sala de Sessions es va sentir una veu que deia "gilipollas". (el Batle va fer la mitja).

Una vegada exposats els fets que vàrem poder veure a la televisió llucmajorera, no he pogut evitar avergonyir-me del comportament de certs polítics en els plenaries, i del paper de convidat de pedra que va fer el Sr Batle que presidia l'acte, mentre la Sala pareixia un bordell.

Quant a qui tenia raó o no, vull dir que judicialment pegar una potada als testicles no és un delicte, és una falta.

Quant el que va dir el Sr Rabasco referent a que mai havia pegat una potada als testicles a ningú, i que només té una sentència d'una falta que ni tan sols s'ha duit a terme, crec adient informar que en el judici de faltes 1517/2001 del Jutjat d'Instrucció núm. 4, de 5 de febrer de 2002, entre Eduardo Jaime Connolly de Pernas i Joaquín Rabasco Ferreira, en el qual aquell l'acusava d'haver-li pegat un cop de puny a la cara i una potada als testicles, la jutjessa va condemnar el Sr Rabasco com autor dels fets.

En el recurs d'apel·lació que va presentar al Tribunal Superior de Justícia de Balears, la sentència va ser ratificada.

TBA

Nota: La Direcció de Lluçmajor de Pinte en Ample recorda que només publicarà les cartes que arribin a la nostra Redacció degudament signades (nom i llinatges) i acompanyades del DNI, tot i que puguin aparèixer amb un pseudònim.

FRANCO MÒJER

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

Instal·lador autoritzat per la D.G.I.

Instal·lacions i reparacions Elèctriques

- Ⓛ Il·luminació
- Ⓛ Aire condicionat
- Ⓛ Energia Solar
- Ⓛ Porters automàtics
- Ⓛ Reformes
- Ⓛ Antenes
- Ⓛ Megafonia
- Ⓛ Telefonia
- Ⓛ Línies B.T.
- Ⓛ Manteniment

C/. Ramon Llull nº 33 - Lluçmajor 07620
Tel.: 971 660 918 - Fax: 971 660 281
Mòbil: 629 270 307

URGÈNCIES ATESES EN 24 H.

Xerrades de cafè

Què feim amb la carretera de s'Arenal?

Un que escoltava.-

- Com acabarà això de la modificació de la carretera de s'Arenal a Lluçmajor?

-- No ho sé, crec que en parlen molt, però com que hi ha molta política per mig, no s'han aclarit encara de quina és la millor manera per solucionar els defectes d'aquesta carretera, tan perillosa i tan transitada.

- Sí, la veritat és que fins ara hi ha molts de projectes però tots aturats. Uns volen autopistes i els altres no, volen eixamplar la carretera amb rotondes i els altres ho qualifiquen de desbarats.

-- Jo també, perquè tantes voltes en tan pocs quilòmetres és per marejar qualsevol automobilista.

- Si anam així, es complirà la dita que diu que un per l'altre, ningú no fa res.

-- Sí, la casa sense granar o la carretera sense modificar.

- Però, quina seria la solució més bona?

-- Jo crec que és molt difícil de resoldre, aquest problema, perquè tot té els seus inconvenients, per això jo no tenc gens d'enveja als polítics, perquè de vegades es troben amb assumptes com aquest, i no saben com trobar una solució que agradi a tothom.

- I de vegades, encara no és la millor.

-- Per això mateix, és molt peliagut aquest tema de les carreteres, perquè només són les del nostre terme.

- És que si no haguessin fet aquesta carretera tan torta...

-- És que diuen que la feren justament perquè els cotxes no anassin tan aviat i alerta amb els avançaments.

- Idò tal vegada la solució seria adreçar totes les voltes.

-- O reduir la marxa de cotxes...

- Això sí que em sembla impossible! De cada dia n'hi ha més que circulen, malgrat la propaganda que diu que anem amb transport públic.

-- És que fins ara són poques les facilitats que donen per poder anar amb autocars públics.

- Home! Jo crec que tant els horaris com els preus dels passatges estan prou bé.

-- Sí, però per exemple, per anar de Lluçmajor a Palma, les parades són a l'altre cap del poble.

- És que no les poden posar en el centre, perquè els cotxes no tendrien lloc per aparcar.

-- Veus com aquests problemes són mals de resoldre?

- Tal vegada, ara que vénen les eleccions, els polítics ens donaran, a la campanya, la solució ideal.

-- Que no serà la mateixa segons a quin partit pertanyin.

- Idò digues que estam a les mateixes...

GIMNÀS A PUNT

C/. GRUP ESCOLAR, 68 - LLUCMAJOR - TEL.: 971 12 10 81

Activitats per a tota la família

Fitness (estar en forma)

Aeròbic

Step

Body - pump i Body - combat
(et convidam a provar-ho)

Taekwon-do (Infantil i adult)

Hapkido

Defensa personal

Sauna i raigs uva (preus especials)

*Les més modernes màquines i el millor
equip humà al teu servei*

T'assessoram i t'ajudam a elegir les activitats
més adequades a les teves necessitats

mes a mes més avantatges

"SA
NOS
TRA"

CAIXA DE BALEARS

GENT DE CONFIANÇA

Entrevista

Ignasi Mut, 40 anys al front de "Grafimut"

Catalina Font.-
Fotos: F. Coll.-

**L a i m -
p r e m t a
"Grafimut"
va tancar les
portes dia 2
de febrer de
l'any 2002,
perquè el
propietari,
Ignasi Mut,
es va jubila-**

lar. Després de quaranta anys de treballar com a impressor hem parlat amb ell per conèixer millor el món del seu ofici. Aquesta és la conversa que vàrem mantenir amb ell.

Quan vàreu començar a treballar en una impremta?

Jo tenia 13 anys i havia acabat l'escola. Ja tenia el Certificat d'estudis i l'amo en Miquel de la impremta Moderna va venir a parlar amb ma mare i li va demanar que jo anàs a aprendre l'ofici. I ma mare va dir: "Impressor? I això què és?"

Així que de ben nin ja em vaig posar a fer feina a la impremta Moderna de Lluçmajor fins que l'any 62, quan tenia vint-i-cinc anys vaig formar una societat amb en Sebastià Julià (que tenia l'estanc on és ara la farmàcia Mir) i li posàrem de nom "Imprenta

JULIMUT" per l'abreviatura dels nostres llinatges, Julià i Mut.

Les fàbriques de sabates donaven feina a tot el poble

On era aquesta impremta?

Era al carrer d'es Vall, al número 132 i hi vàrem arribar a tenir fins a cinc empleats, que llavors ja era molt. Fins que l'any 70 vaig comprar la meua part a en Sebastià Julià...És allò que passa, que " a mitges no umplen sitges " i em vaig posar ja com a autònom, fins a l'any 80.

I després?

Llavors va ser quan vaig comprar aquesta casa, ca'n Banastreta, al Pas-seig, i també hi posàrem la papereria, i el nom de GRAFIMUT fins el passat dia 2 de febrer, que va ser quan vàrem tancar per mor de la meua jubilació.

Com era la feina als inicis?

Tot era molt diferent d'ara. Els anys 60 Lluçmajor bategava d'una altra manera: hi havia més esperit de poble, la gent estava més cohesionada, més unida. La majoria de la gent feia feina a fàbriques de sabates (pensa que a cada família hi havia un o dos sabaters)...N'hi devia haver més

de trenta i algunes tenien més de cent treballadors. Tothom tenia el mateix horari i a les 12, quan sortien de les fàbriques, aquest carrer era un riu de gent, cada dia, de dilluns a dissabte, pareixia Santa Cànida. Tothom es topava i tothom es coneixia. El poble anava pel carrer i la gent eren els amos, i no els cotxes com a l'actualitat. Les fàbriques donaven feina no només de manera directa als seus obrers sinó a molts dels anomenats autònoms: mecànics, fusters, torners, i a les impremtes...

Quines feines fèieu per a les fàbriques de sabates?

Mestre Ramon Parès em va deixar una màquina per timbrar plantilles (per mosar-hi la marca, Parès, Yanko...) perquè li timbràs les seves tot i que jo la podia usar per a les altres fàbriques. Fèiem les factures, les targetes, les notes d'identificació (que es passejava per tota la fàbrica: model, pell, color... totes les referències) feta per a una sèrie de parells, dotze o devuit, també fèiem sobres, cartes, etiquetes de tramesa...

Però la indústria del calçat es va acabar...

Sí, i quan això va passar hi hagué molta més mobilitat de personal. Aparegué el "boom" turístic i els anys 70 varen ser uns anys de començar a córrer d'un lloc a l'altre: uns pren-

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

CENTRE OPTIC EXPOLENT

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

gueren cap a s'Arenal, uns altres a treballar a Palma. Llavors també va canviar la feina a les impremtes. Hi hagué una temporadeta que la feina menciava i vaig haver d'agafar el maletí i començar a anar a cercar clients. Aquesta va ser l'època més dura perquè és molt més senzill dir: "sí, sí, ja ho faré..." I llavors ja veurem que no veure com passa el temps i no fer res. Això és la cosa més trista, no tenir feina i és el que em sap més greu quan veig joves que no en tenen i que només poden "matar" el temps. Però, per sort, la feina va tornar de manera sorprenent i no m'he pogut queixar en aquest sentit.

La tecnologia també ha ajudat que el treball en una impremta canviés molt. No és així?

I tant! Amb l'entrada de l'ordinador el món ha canviat completament, gairebé totes les feines són diferents, més ràpides, més perfeccionades, però per a mi també han suposat alguna complicació ja que m'hi he hagut d'acostumar d'una manera autodidacta, sense estudis, sense reciclatges com es diu ara. Primer teníem la màquina de tipografia, a mà, llavors va entrar l' off-set...i ara tot es fa per ordinador. Això no hi ha qui ho aturi. Si les màquines han canviat també ha variat el tipus de productes que oferim: abans els programes es feien a una tinta, ara els demanen en quadriomínia, en colors i això és més treballós, així com ho són els fulletons, llibres, revistes, etc...

*La meva dona deia
que s'havia casat
"amb una impremta"*

A més de les fàbriques de sabates, per a quines altres empreses heu treballat?

Per a empreses de materials de construcció, com per exemple "Prefama", que era una gran indústria que tenia magatzems a molts llocs de Mallorca i nosaltres fèiem notes per a tots aquests magatzems, a Lluçmajor, a Palma, al Polígon, a Can Blau, a Cala d'Or...Una simple senalla de grava havia de menester la seva nota d'entrega. Treballàvem també per a l'hosteleria, hotels, bars, restaurants, comerços...La darrera gran empresa per a la qual hem treballat ha estat "Marriot", de Son Antelm. A més, aquesta empresa té un lema i és que tota la feina que pot donar al poble, a Lluçmajor, l'hi dona. I m'ho han demostrat.

Quines principals dificultats comporta ser impressor?

Les mateixes que pot comportar qualsevol altre ofici. Res no és difícil quan ho coneixes i ho domines i tot ho és molt quan ho comences. El que és més difícil és fer la feina ben feta,

però ha de ser així; no és que el client sigui més o menys exigent, és que tu, com a bon mestre, has de fer la teva feina ben feta. Una timbrada de plantilla ha d'estar així com toca, ni massa tintada ni massa poc. Si el client no quedava content, ho havies de tornar a fer. Un full de comanda ha d'estar ben fet, una targeta de visita també perquè això és el primer que rep el client, el primer que es veu. El bon mestre és qui ha de ser exigent amb la seva pròpia feina i no ha de donar "gat per llebre".

Com a propietari de "Grafi-mut" teníeu una feina concreta o fèieu una mica de tot?

Una mica de tot no, molt de tot. Quan vaig comprar aquesta casa em vaig pensar haver tocat amb un dit en el cel, perquè tenia la impremta a baix i la vivenda a damunt i pensava que era molt còmode. Còmode, pentura sí, però no arribava a desconnectar mai. La realitat era que a les sis del matí ja era a baix, a l'ordinador per preparar quatre coses, després de sopar tornava a baixar perquè de vegades venia al-

expert

ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Lluçmajor)

C/. Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

gun client...No acabava mai. La meua dona sempre ho deia, i tenia una mica de raó: "Em vaig casar amb una impremta".

Què ha estat el que més vos ha agradat d'aquesta feina?

Ha estat un ofici que m'ha agradat molt. Fins i tot, de vegades pens que no sé com he pogut tenir tant d'èxit entre la gent, sobretot quan em mir al mirall... Sempre he passat molt de gust de la relació amb els clients, és el que enyoraré més perquè gràcies a aquesta feina he estat en contacte amb molta gent diversa: particulars, Ajuntaments, escoles, clubs, empreses... Aquest contacte en ocasions ha estat molt llarg ja que he fet, per posar algun exemple, targetes de bateig d'una nina, després les de Primera Comunió d'aquesta mateixa nina i les de noces d'aquesta mateixa "nina", i coses així són molt agradables.

Durant tots aquests anys heu vist canvis a la vostra professió relacionats amb l'economia del poble, i amb la tecnologia, però també n'heu vists en la llengua?

És clar. Abans tot era en castellà. Amb l'arribada del turisme, moltes feines per a hotels, bars, etc. també havien de ser en anglès. Ara, de cada deu targetes de Comunió, Nocess o Batejos, en fem sis o set en català, així com pràcticament tot allò que sortia de l'Ajuntament, escoles... El català ha entrat més, però, en àmbits dels particulars. A les empreses privades encara els costa tot i que n'hem tingut algunes que volien les factures, els rebuts... en català. Ara, sempre demanàvem al client en quina llengua volien l'escrit. Però això és com en tot, jo, pel meu compte m'he agut de "reciclar" una mica i, sobretot, fer molt d'ús dels diccionaris. Record una vegada que fèiem un programa per al "Copacabana" i havia de posar la paraula "terrasa" en anglès i no sé quina paraulota hi vaig posar. Sempre tenia algú que m'aconsellava i que em feia la traducció. Per això he de dir que gràcies a l'ofici d'impressor també he après moltes coses, especialment ortografia i redacció encara que n'he fetes, i moltes, de faltes, perquè en quaranta anys hi ha temps per tot!

Bienvenido al vuelo de internet...

Bienvenido a la

Línea ADSL »

Entre ahora y descubra sus ventajas.

**la tienda
telyco**

Telefónica

PUNTO DE VENTA PROFESIONAL

TELYCO LLUCMAJOR

Plaza España, 54
Tel: 971 12 10 83
Fax: 971 66 40 46
07620 Llucmajor

TELYCO ARENAL

Trasimé, 16
Tel: 971 26 93 10
Fax: 971 26 93 10
07610 El Arenal

TECNOFONIA S.L.

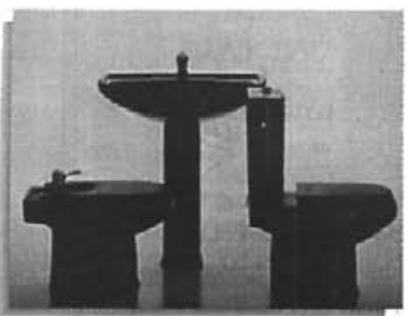
Servicio Técnico Post-venta
TELYCO
Reyes Católicos, 33
Tel: 971 27 34 06
Fax: 971 25 02 71
07007 Palma

TECNOFONIA S.L.

C/ Luca de Tena, 12 bjos.
Tel: 971 24 03 41
Fax: 971 24 78 11
07500 Palma

BANYS, TRESPOLS I REVESTIMENTS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT...

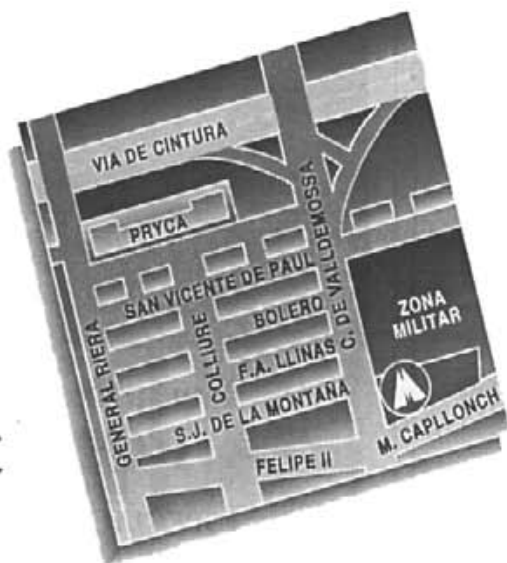

TOT

de Massamella

29

Roca

 MASSANELLA S.A.

Ctra. de Valldemossa, 44. - Tel 75 03 45 - Palma

"Es lloros de ca'n Carrasquet"

30

I.Barceló
A.Oliver

El cafè de ca'n Carrasquet estava situat a la Plaça Major, a la planta baixa del teatre Mataró, on avui es troba la placeta situada entre la papereria de ca'n Roca, la peixateria i la botiga de ca'n Sbert.

Els primers amos foren en Toni Taberner i n'Aina, que tingueren tres fills: na Francisca, en Joan i en Mateu.

La foto és de devers l'any 1934-35, temps en els quals ja duia el cafè el seu fill Joan, casat amb na Miquela Julià. Va ser ell qui li va posar el nom de "Granja Frigo" i el cafè va ser popularment conegut amb el nom de "Sa Granja". Sa mare i el seu germà Mateu (D. Mateu Carrasquet, pintor) vivien amb ells.

Ca'n Carrasquet era el cafè de moda dels joves del poble. Sense ser classista, ja que n'hi havia de tots els estaments socials, era el cafè dels "pinxos".

Cada any, per sant Mateu, el pintor feia una festa on convidava els clients i amics de la casa. Possiblement la foto sigui d'una d'aquestes celebracions.

Però, com diu el refrany, "mig món

se'n riu de l'altre", i...els feren gloses. Una diu així:

Sa companyia des lloros
Que habita ca'n Carrasquet
Se pensen esser moltet
I els hi fan passejar es covò.

L'any 48 es va fer càrrec del cafè en Toni i en Pep Salvà Ferretjans, casats respectivament amb na Margalida i amb na Pereta. Hi estaren 24 anys, fins al 72, data en la qual l'Ajuntament va comprar la illeta de ca'n Mataró i obriren el primer institut d'ensenyament del poble.

Pocs anys després, una vegada fet l'actual institut, la illeta fou enderrocada per fer-hi l'actual zona verda.

1- Pere A. Salvà (Bernadí), casat amb Maria A. Ladària. Tingueren dos fills, Guillem i Lluís.

2- 2- Ignasi (Verd), casat amb Joanaina, i tingueren una filla, Catalina. Al cantó del carrer des Vall amb Plaça, davant ca'n Semenet hi tingueren una carnisseria. N'Ignasi també tenia una agència de transports.

3- Andreu (des Jutjat), fill d'en Sebastià que treballava al Jutjat.

4- 4- Rafel Oliver (Barraqueta) ca-

sat amb na Jaumeta Noguera. Tingueren una filla que es casà amb n'Antoni Mut.

5- Mateu Caldés (de can Coll d'es Putxet). Tenia un germà, en Miquel.

6- Joan Taberner Oliver, casat amb na Miquela Julià. Aleshores duien el cafè. Tingueren una filla, n'Anita Taberner Julià.

7- Francesc Martí Llambies, casat amb n'Esperança José Vidal, i tingueren dos fills, na Joana i en Miquel.

8- Pere Antoni (Color de cel) que vivia al carrer des Born, devers el carrer Major.

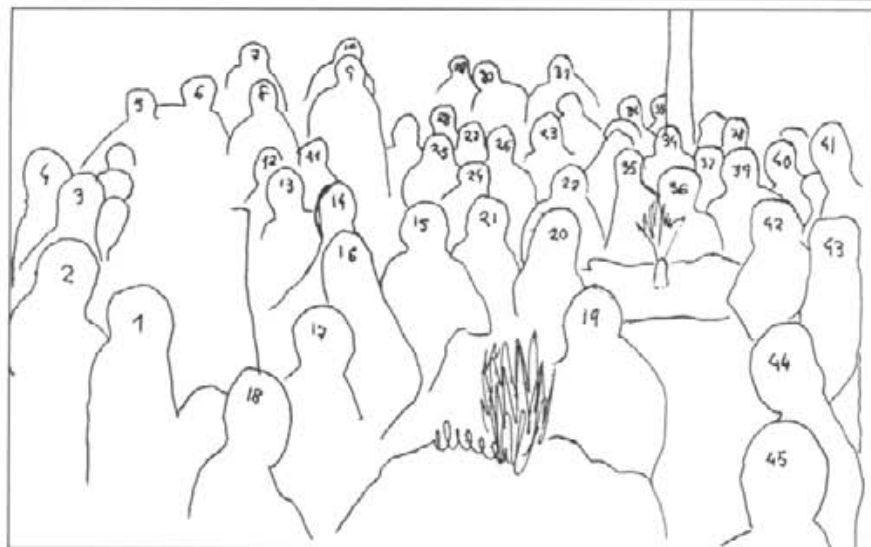
9- Mateu Taberner Oliver (D. Mateu Carrasquet). Pintor. Fill d'Antoni, fundador del cafè i germà de na Francisca i d'en Joan, el qual aleshores duia el local.

10- ...

11- Pere Mut (Carreter), casat amb una Barbeta. Se n'anaren a viure a s'Arenal.

12- Miquel Puigserver (de sa Farinera), tengué dues filles, na Sebastiana i na Margalida.

13- Miquel Barceló (Xiuet), casat amb na Toninaina Calafat. Tingueren

dos fills, n'Antoni i na Rosa.

14- Damià Font (Damià Peixet). Casat amb na Josefa Rangel. Tengueren una filla, na Catalina.

15- Maties Salvà (Flauta), casat amb na Joana M. Clar (Claret).

16- Antoni (Espirit). Casat amb na Maria Llabies. Tengueren dues fills que viuen a Ciutat.

17- Mateu Oliver Noguera. Son pare tenia el forn de ca'n Seu, al carrer de Ciutat. Morí al Front de l'Ebre.

18- Pep Nadal (d'es Cafè). Pare d'en Tem d'es cafè i padrí d'en Pep Francisco.

19- Rafel Ginart (Xondo). Pare de na Catalina Ginart.

20- Joan Lizana, casat amb na Maria Fiol. Tengueren un fill, Joan Ramon.

21-

22- Francesc Tomàs (Perdiu), casat amb na Maria Romaguera, pare de na Bàrbara i de na Damiana.

23- Gori Salvà (Tomassetes)

24-

25- Antoni Salvà (Natzarè). Era capeller de Plaça i era casat amb una al·lota de can Cantó. Tengueren tres fi-

lles, na Francinaina, n'Antònia i n'Aina.

33- Sebastià Vidal Marroig (de ca's sastre Fullana). Casat a Portocolom, amb na Miquela Vadell. El seu germà és en Pep.

34-

35- Antoni Garau (Descalç), casat amb na Jerònima Garau (Barraca), pare d'en Julià, Miquel, Antoni i Francesc.

36- Rafel Castell, pare d'en Pep (de Telèfons)

39- Miquel Llompart (Matalasser). Biciclista. Va ser cinc vegades campió d'Europa de totes les modalitats en pista. També, al 1940, fou campió del "Criterium" d'Europa, competició que va substituir el Campionat del Món que no es va celebrar oficialment a causa de la II Guerra Mundial. Casat amb na Rita Cassanyes i pare de na Catalina i de na Marta.

40- Bernat Salvà (es senyor de Biniferri)

41- Guillem (Guixer). Tenien una botiga allà on després va ser ca's sastre Fullana, actualment on hi ha la botiga de ca n'Olegario.

42- Salvador Martí Llabies (Pelle-ret). Violinista, casat amb na Magdalena Ballester (Canoia).

43- Joan Pujol (Ribero)

44- Miquel Oliver (Fosquet). Casat amb na Joana Salvà (Tonet)

45- Sebastià Nadal (d'es Cafè)

Agraïments: Donam les gràcies a tots els que han col·laborat a destriar qui eren els personatges de la foto, cosa que no ha estat gens fàcil, ja que tots els que s'han pogut identificar són morts; i en especial a Bartomeu Verdera (es sastre Pou), a Catalina Sastre (Bovera), Perreta Catany, i Damià Tomàs (es ros Calons).

Nota: A la passada revista, a la foto "Exercicis espirituals en el patronat" al núm. 9, on diu el mestre Caldés havia de dir el metge Caldés; al 17 on diu Margalida havia de dir Maria; al 22 no era na Maciana sinó na Catalina; i al 35 on diu Coloma Garí hauria de dir Francisca Jaume.

**LLuccmajor
Serveis
Informàtics s.l.**

Domingo Alcalà Martínez

C/ Major, 107 07620 - LLuccmajor

E-mail: lluccmajorserveis@terra.es

www.lluccmajorserveis.com

Tel./Fax 971120797 / 609784220

OFICINA PETER SANER • LLUCMAJOR

C/. CARDENAL ROSSELL 48

TEL 971 120624 FAX 971 121247

e-mail: p.saner@teleline.es

ABIERTO DE LUNES-VIERNES 0900-1300

PARA SUS ANUNCIOS EN

hablamos
ESPAÑOL

**Ultima
Hora**

**Mallorca
Magazin**

wir sprechen
DEUTSCH

on parle
FRANÇAIS

Balears

**Daily
Bulletin**

we speak
ENGLISH

**Jaume
Host**

Complements i antiguitats

C/. Aragó, 310 baixos - Palma

Tel.: 607 36 58 45

**Estem per la qualitat de vida.
Estem per la salut.**

www.medifiatc.com

902 110 120

www.fiatc.es

MEDIFIATC[®] ASSEGURANÇA D'ASSISTÈNCIA MÈDICA

- Amb la targeta sanitària gratuïta sense cost addicional per visita o servei.
- Tenim un ampli quadre mèdic i ara també a Lluçmajor el Centre d'Especialitats Mèdiques C.E.M.
- Tenim totes les clíniques de Balears.
- Les millors clíniques i centres hospitalaris d'Espanya a més dels millors centres dels Estats Units.
- Assistència urgent a Espanya i a l'estranger 24 hores.
- Revisió ginecològica anual.
- Assistència de tocòleg al part.
- Estada y esmorzar de l'acompanyant a la clínica.
- Consulti'ns si prové d'una altra entitat sobre l'eliminació de carències.
- Assegurança dental inclosa.
- Moltes més avantatges.

**Treballem per oferir-li
La Millor Medicina Privada**

Balanguera, 15 baixos
07011 PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 287 050 - baleares@fiatc.es

MF
FIATC
ASSEGURANCES

Picadís de "Bolos" per Catalunya, Eivissa i Maó

C. Font

Després d'escenificar amb èxit arreu de Mallorca l'obra "LLUNA DE MEL", ara ha arribat el moment de donar-la a conèixer fora de "La Roqueta".

La gent de "Picadís" ja fa les maletes per anar primer a Eivissa, després a Menorca i al mes de febrer a Catalunya. El Grup ha estat seleccionat primer pel Consell d'Eivissa-Formentera per escenificar-la el proper dia 9 de novembre a l'Auditori de Cas Serres d'Eivissa dins la III MOSTRA DE TEATRE, dia 7 de desembre a la sala de l'Orfeó Maonès a Menorca i el proper febrer l'escenificaran a Barcelona als concursos de Teatre PREMI VILA D'ARENYS DE MAR i de VILA SANT FELIU DE CONDINES.

Cal recordar que també que al mes de febrer d'aquest any, han representat "A ca magre tot són puces" als concursos teatrals de Terrassa (Vallès Occidental) i de Tàrraga (Lleida).

"Picadís" és un cas excepcional dintre del Teatre Amateur. Com és possible que una companyia amateur amb pocs recursos, mínims ajuts institucionals, en una societat actual tan materialista, amb manca d'un teatre propi i de local d'assaig en condicions mínimes per a realitzar els seus muntatges, sigui conegut, admirat i guardonat arreu de Balears, València i Barcelona, amb la quantitat de grups, de competència i d'entrebanca (Més de 200 a Catalunya, 300 al País Valencià

i 100 a Balears)?

Per aquest motiu entrevistem Damià Tomàs, President de l'Associació Cultural Picadís i autor de "Lluna de mel".

Quin procés se segueix per aconseguir ser seleccionat a les Mostres i els Certàmens?

L'habitual en aquests casos. Una comissió organitzadora, normalment formada per una entitat promotora i l'Ajuntament de la localitat, publiquen les bases. Després d'un procés selectiu, que té en compte el currículum del grup, l'obra presentada amb vídeo i sinopsi de l'obra es comunica al grup la inclusió al Certamen.

Amb el vostre "currículum" sembla que això és "bufar i fer ampolles".

Doncs la veritat és que no és gens fàcil. Hi ha moltes sol·licituds, una mitjana de cinquanta grups, per vuit o nou grups que són seleccionats. A més la majoria de Certàmens volen obres d'autors universals i grans muntatges, pensats per presentar-se a aquests tipus d'esdeveniments. Els nostres muntatges de caire còmic solen ser una excepció a la norma, tot i que cuidam la qualitat interpretativa.

Per què no feis aquests tipus d'espectacles?

El món de Talia té dues cares: La comèdia i la tragèdia. Nosaltres ja fa temps que hem elegit la comèdia. El nostre millor guardó és agradar al públic. Els nostres espectacles estan pensats per ser repre-

sentats per al gran públic. Sabem que la millor manera d'arribar és amb la comèdia. A més no tenim infraestructura ni mitjans per poder fer grans muntatges.

És veritat que no teniu local d'assaig?

Bé, diguem-ne que no tenim un teatre d'assaig. Hem d'assajar en una portassa. No sempre el qui té més possibilitats és qui les aprofita. Ja saps que diuen "Déu dona faves a qui no té barram".

De tota manera sentim un poc d'enveja sana. Quan hem d'explicar que nosaltres assajam dins una "portassa". De tota manera també és un orgull per a nosaltres haver assolit la popularitat i la qualitat amb els nostres mitjans.

Això és una crítica al nostre Ajuntament?

Ni molt manco. Però és

una realitat. Tu m'has estimat de la llengua i jo t'he contestat. Del nostre Ajuntament no ens podem queixar. Fa 14 o 15 anys que organitzam les Mostres de Teatre de Lluçmajor i les actuacions del Terme Municipal, rebem ajuts per promoció exterior, una subvenció per cada representació i ens posa a la nostra disposició el Teatre Recreatiu (privat), per fer les representacions i amb els guanys del "bolos" d'aquí i d'allà, pagam un lloguer d'un magatzem.

La participació a un Certamen de fora de Mallorca us compensa econòmicament?

Presentar-se a un Certamen sempre té pèrdues econòmiques, però té moltes satisfaccions personals, col·lectives i d'intercanvi d'experiències.

La quantitat que es rep per a participar-hi mai no és superior al 600 euros, quantitat que no serveix ni per a pagar les despeses d'embarcar la tramoia. Les altres despeses, avió, d'allotjament, desplaçament fins a la localitat on actuar, es minimitzen, mai no es cobreixen, amb les subvencions de les institucions locals (Ajuntament i Conselleria de Cultura).

Un grup amateur mai no fa les coses per guanyar-hi diners, ho fa per amor a la Cultura i en especial al Teatre.

Dit així, fer Teatre Amateur és més complicat del que sembla a la gent.

No és gens complicat si es té una gran dosi de generositat i d'amor al Teatre. Amb el teatre no es guanya diners. Els guanys el teatre són un caramull d'experiències, vivències i reptes personals en vers a la cultura i l'associacionisme cultural.

Quins projectes teniu per l'any 2003?

Aquest estiu he escrit una nova obra que estrenarem per primavera titulada "S'ENSAÏMADA".

Ens pots avançar de què va?

S'ENSAÏMADA és una comèdia. És també una metàfora a Mallorca, que en el decurs de la història

sempre ha estat un gra massa de llevat i pasta enforxada per uns pastissers que han transformat en el pastís que els ha convingut.

S'ensaïmada, ha tingut tres grans pastissers històrics: la Conquesta, el boom turístic dels seixanta i el moment actual.

És una escenificació de costums, dites i fets dels mallorquins. És una sàtira a la Mallorca i a la seva gent de l'avior, del present i del futur... però s'ensaïmada no aconseguiria el que jo vull, si per sobre de tot, no fos una comèdia molt divertida que no vol molestar

a ningú, tractar amb ironia la "pardaleria pagesa". No ajudarà a cap polític a resoldre els problemes de circulació, econòmics, demogràfics, territorials, de seguretat, etc...

Sembla un muntatge un poc complicat.

Sí, ho és. L'obra està basada en tres fites històriques:

1- L'ordenació del territori per Jaume II (va posar les cireres al pastís).

2- El "boom" turístic dels finals del cinquanta i principis dels seixanta. Aquest fenomen va provocar la construcció d'hotels i

l'emigració de gent de l'interior cap a vorera de mar (el pastís es va convertir en un tortell).

3- La Mallorca actual, on ja és ben igual on es construeixi, sigui a la costa o a l'interior (el pastís s'ha convertit en una ENSAÏMADA).

Com veus l'ensaïmada del futur?

Pot ser en el futur els nous pastissers tinguin més seny i no vulguin convertir Mallorca en una "tortada", és a dir, tres o quatre mallorques a sobre de l'actual, en qualsevol cas nosaltres ja no hi podem fer res...

Maria Clara
Boutique

Atenció especial als llucmajorers

C/. Imprenta, nº 1 - (Pas d'en Quint)
Tel (971) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

TALLERES
NOGUERA

REPARACIONES EN GENERAL DE AUTOMÓVILES, MOTOCULTORES, MOTOSIERRAS, MOTOBOMBAS, CORTACESPED, ETC...

TALLER AUTORIZADO

PEDRO NOGUERA
ENSEÑAT

pva motor s.a.

Calle Ripoll, 30 - Tel. y Fax: 971 66 22 13 - 07620 Llucmajor (Mallorca)

Per què ens tanquen els camins?

Redacció

L'any 1925, baix el regnat d'Isabel II, es va fer el "nou camí de Ciutat". Un camí més ample i més recte que l'anterior. El camí vell a certs llocs coincidia amb el nou traçat, i en altres corria a prop d'ell, ara a una, suara a l'altra part de la carretera.

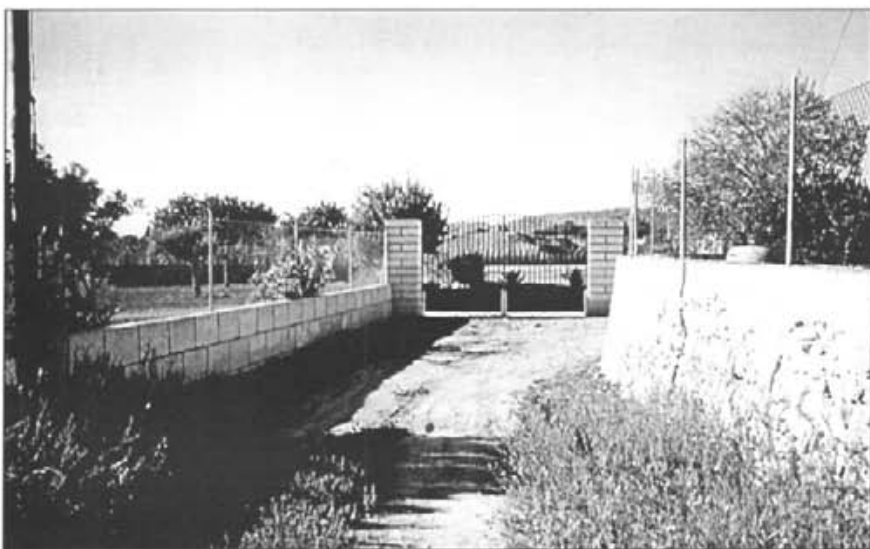
A pesar de la nova via de comunicació, el camí vell va seguir essent usat pels propietaris de les finques que necessàriament hi havien de passar, i per totes les persones que volguessin fer-ho, ja que és un camí de domini públic.

Un dels bocins de camí motiu d'aquest escrit, és el tros que hi ha a la sortida del poble, a la dreta de la carretera, un poc passat el taller de la casa Ford, el qual anava a parar a la nova carretera just darrera la creu que hi ha al "Camp de la Batalla" en memòria del Rei Jaume III.

Per aquest camí, els foravilers del "Camp de sa Batalla" podien anar a les seves finques, els "xaleters" als seus xalets, aquells que volien passejar per foravila fins a la creu i seguir pel camí de Son Rubí o Son Perdiuet, no havien d'exposar la seva integritat física, i els al·lots de Ses Escoles periòdicament feien una sortida escolar en la qual anaven al monument al Rei Jaume III, per l'estudi del final de

Entrada al camí vell de Ciutat per la part del poble

El camí tallat a la part del poble

Entrada al camí vell de Ciutat per la part de "la creu"

la història del Regne de Mallorca. Tot això però, ara no és possible.

Aquest camí que durant segles va ser la principal via de comunicació amb Ciutat, i que després durant més de 75 anys ha seguit essent de domini públic, ara recentment ha estat tancat, encara que els camins de domini públic no es poden vendre ni prescriuen en el temps.

De seguir així les coses - ara que cada dia hi ha més gent que camina, va en bicicleta o a cavall pels camins d'ús públic, de domini públic i/o municipals- és possible que, com ha succeït a Menorca, hi hagi enfrontaments entre associa-

OPINIÓ

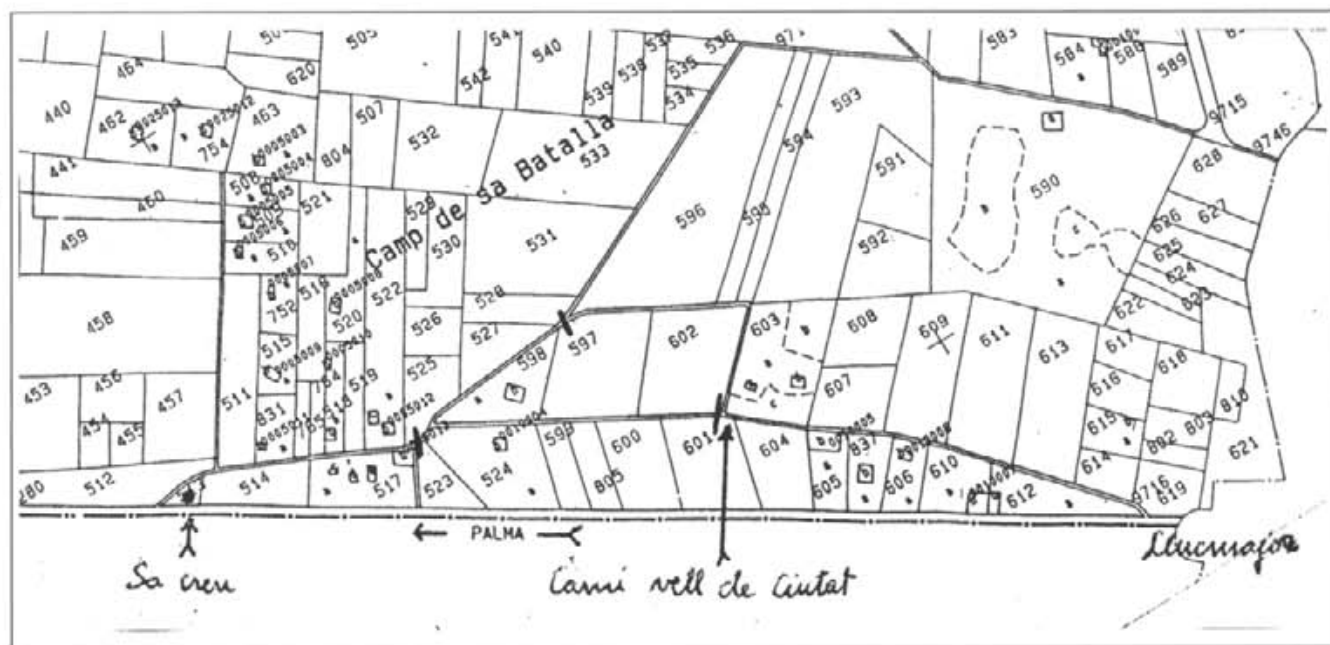
cions i suposats propietaris pel dret de pas per allà on tradicionalment s'hi havia pogut passar.

Ara, el Consell de Mallorca ofereix la seva col·laboració (econòmica i tècnica), a tots els ajuntaments per crear catàlegs en els quals es faria l'inventari de la xarxa viària del municipi, per tal de preservar aquest patrimoni del poble, el qual, des de que foravila ha perdut el seu pes econòmic i social, és invadit sistemàticament, a vegades per desconeixença i altres vegades per conveniència.

Hi ha ajuntaments que ja els varen fer fa temps els inventaris, i ara tenen un instrument més perquè cada qual sàpiga el que és de tots, o sinó per informar els ciutadans, evitant haver d'enfrontar-se a fets ja consumats.

El camí tallat a la part de "la creu"

36

HYUNDAI Coupé
desde **15.750€**
(26.205,60 ptes.)*

*PV recomendado en Península y Baleares. Incluye IVA, Impuesto de Matriculación y Transporte.

Aprende a dominar la fuerza y la conducción por caminos que jamás imaginaste. El nuevo Hyundai Coupé te hará sentir poderoso. El Hyundai Coupé incorpora un motor 2.7 V6, 167 CV, de 0 a 100 Kms en 7,0 segundos y caja de 6 velocidades. De serie doble airbag frontal y lateral, ordenador de a bordo, llantas de aleación 17", control de tracción, tapicería de piel, techo eléctrico, etc. También disponible en versiones 2.0 de 138 CV y 1.6 de 105 CV.

HYUNDAI
disfruta la vida

Que la fuerza te acompañe.

3 años
kilometraje ilimitado

190
puntos de venta

902 246 902
www.hyundai.es

SERVEI TALLER MECÀNIC J. TOMÀS
C/ Antoni Maura, 50 - Tel. i Fax: 971 66 14 72 - Llucmajor

Xaloc Música

Vetllada de música folk

Guillem Oliver
Fotos: C. Julià

En Miquel Cardell va encetar la vetllada fent la presentació del llibre "Música a sa plaça", recull de col·laboracions d'amics folkloristes. Per cert, magnífica explicació, com sempre, del nostre company de revista i en aquest cas, presentador del llibre sobre Xaloc Música.

El grup Xaloc Música que tant ens agrada sentir; que en la seva recerca, arranjaments i composició pròpia ens alegren l'orella de tant en tant i contribueixen a fer més internacional la música d'aquí, la nostra.

El Bar Colon, ple de gom en gom, estava estibat de gent que havia acudit a la convocatòria de l'OCB i de Torrat i Bullit, organitzadors de l'acte. No ens varen defraudar gens; els seus vuit components encapçalats per na Pilar varen fer tot el que saberen amb les seves veus i els seus instruments i el resultat va ser tan satisfactori com calia esperar d'aquests grans intèrprets de la música mallorquina. Per ventura la flauta d'en Miquel Rigo, qualche estona un poc massa estrident? pot ser, en tot cas el local no era l'indret més adequat per fer aquesta "música a sa plaça" i la potència del grup no es pot encaixonar dins de quatre parets. De totes maneres passam molt de gust de sentir-los, ens agraden molt perquè ho fan molt bé i perquè com a persones ens resulten molt agradables. Gràcies Xaloc Música!

37

Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

Llaços i Botons
Margalida Tomas
Morceria - Llençoria
Brodats
C/ Major, 101 - Tel. 971120134
07620 LLUCMAJOR

40 anys en defensa de la llengua pròpia

L'Obra Cultural Balear celebra el seu aniversari a Miramar

Coloma Julià

El 26 d'octubre l'OCB va celebrar els seus 40 anys de treball, constància i fidelitat a favor de la nostra terra al monestir de Miramar, on hi assistiren prop de 2.000 persones, moltes més de les que havia previst l'organització.

Al monestir fundat per Ramon Llull hi acudiren diverses generacions de socis i simpatitzants de l'OCB, fundada el 1962 per Francesc de Borja Moll. Es tractava de rendir un homenatge als fundadors i socis més antics de l'entitat, però també de fer un acte en chau de futur, i per això la gran participació de gent jove o el parlament de representants del món juvenil semblen confirmar les paraules de n'Aina Moll quan digué que "la continuïtat està assegurada".

La festa va començar a

Cartells de la delegació de Lluçmajor a l'exposició "història viva de l'OCB"

les onze del dematí quan diversos 300 caminadors, guiats p'en Tomàs Vibot, férem una passejada des del restaurant Can Costa cap a l'ermita de Valldemossa, les ermites velles i miradors, la finca de ca madò Pilla i el monestir de Miramar. D'altres s'anaren acostant i es dedicaren a visitar l'exposició "Història viva de l'OCB" amb

La Junta directiva de l'OCB entrega el diploma de reconeixement al Sr. Cardell

Un sol esplèndid va acompanyar el bell indret de Miramar

imatges dels esdeveniments més destacats en a q u e s t e s quatre dècades, tant a nivell general com a les respectives delegacions de pobles; i tots es delectaren per seguir la visita guiada per Tomàs Vibot dins el recinte on se'ls explicà la història del monestir. Mentrestant els més

petits pogueren participar de la festa de balls i cançons amb el grup Cucorba.

Després del dinar dins l'esplèndid marc de l'olivellar, va començar la ballada popular amb el grup Quart Creixent, al mateix temps que s'iniciava una altra passejada fins al mirador de sa Ferradura i les coves de Ponent.

Però el millor de la jornada va ser l'acte d'homenatge als socis més antics de l'Obra Cultural Balear i, especialment, als socis fundadors de l'entitat.

Són 143 els socis amb més de 30 anys d'antiguitat

i encara que no hi fossin tots prop de la meitat passaren a recollir un diploma on se'ls reconeix i agraeix aquest perseverant suport. En nom de tots ells va parlar el notari Joan Verger i va recordar els primers temps de l'OCB.

Un dels que reberen aquest reconeixement fou en Sebastià Cardell i Tomàs, el Sr. Cardell, actual membre de la delegació de Lluçmajor, la qual en aquests moments té 24 anys d'existència.

Després de la lectura del poema de Joan Alcover dedicat a Miramar pel poeta Joan Manresa, i després que

els músics del Nou Romancer posassin la introducció musical a la segona part de l'acte, s'homenajaren els 31 socis fundadors. Els que encara viuen reberen un diploma i una insígnia d'or de l'OCB i els familiars dels que ja no viuen també reberen un reconeixement.

En nom dels fundadors va parlar n'Aina Moll, filla de "ànima" de l'associació, en Francesc de Borja Moll. Va recordar la feina feta per son pare i per l'entitat durant 40 anys i va acabar amb els versos de Miquel Martí i Pol: Venim de lluny i anem més lluny encara.

També intervengueren tres dels anteriors presidents de l'OCB. Climent Garau demanà coratge i il·lusió per continuar la tasca. Encarnació Vinyes afirmà que si Josep M. Llopart fos aquí estaria content de veure que l'och és tan viva. Ignasi Ribas va dir que de la cosa que estava més orgullós com a ciutadà era d'haver estat president de l'OCB.

L'actual president, Antoni Mir, va fer un repàs de la trajectòria de l'Associació i va dir que si érem a Miramar era perquè allà es reunien els prohoms de la renaixença literària, cultural i lingüística.

Va resumir les diverses èpoques de l'entitat dient que els anys seixanta foren els de la pedagogia: cursos de català i edició d'opuscles formatius; els setanta, acolliment de les forces polítiques democràtiques; els vuitanta, con-

Els socis amb més de trenta anys a l'entitat reberen un diploma de reconeixement

solidació dels cursos de llengua i la recepció de TV3; i els noranta, els de la intervenció pública i la mobilització social. Per altra banda va deixar ben clar que l'OCB continua essent necessària.

Tancà l'acte una portaveu dels Joves de Mallorca per la Llengua, es va cantar la Balanguera, i l'acomiadament de la trobada va tenir com a escenari la posta de sol de ponent i les tonades del Nou Romancer.

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

JOIES D'ESTIL MALLORQUÍ

Gran exposició de plateria de la firma de **Pedro Duran**.

Canelobres, gerres, plats, palanganes, làmpares, marcs, etc, etc.

C/. Born, 29 - Tel. 971 66 04 03 - LLUCMAJOR

Parlament del president actual, Antoni Mir

Gloses i Cançons

Guillem Oliver

Aquest mes començarem amb la publicació de l'obra guanyadora del segon premi a la Festa del Vermar de Binissalem, de la qual n'és autora na Francisca Catalina Cabot. Són unes gloses fines molt ben rimades que relaten una romàntica història d'amor amb acabament desventurat.

Romanç del vermador

L'any que vaig anar a vermar vaig viure una curta història tant la tenc dins la memòria que la voldria contar.

Vaig conèixer per allà, una binissalemera que, de tan polida que era, mai la podré olvidar.

Moreneta era de cara i els ulls de color de mel. Jo vaig creure tocar el cel quan vaig veure que em mirava.

Jo duia una portadora, ella va cridar: "poal". Vaig dir: no és somni, és real! Això és una vermadora!

Cada cep que ella tocava jo l'hagués volgut besar. Només volia alenar la flaire que ella deixava.

En acabar aquell jornal la vaig esperar una estona i em va arribar com una ona son somriure angelical.

Sols vaig gosar demanar si podia acompanyar-la. Ella, no digué paraula però es va deixar estimar.

Passaren un quern de dies. L'amor desfé son camí. Qui m'haguera hagut de dir que tan prest em deixaries!

Jo no sé què va passar però en encetar la fruita tan prompte l'havia duita als llavis. Me la llevà.

Despullat d'ànima i cos vaig quedar amb les mans obertes i vaig donar per ben certes ses paraules: "tenc un espòs".

Per la meva desventura l'espòs va ser el majoral i jo, com home formal, vaig sofrir en desmesura.

El cor se'm va ben xapar l'endemà en tornar a la feina quan la vaig veure com, d'eima, "poal" tornava cridar.

Aquest cop no em va mirar ni em miraria mai més. Cada vespre, com un rès, record com em va besar.

Nom's em queda la rapa d'aquell raïm desitjat jo vaig quedar destrossat i el suc se l'endugué l'altre.

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA - Centre Coordinador -

Biblioteca Pública Municipal de Lluemajor

Plaça Espanya, 46 1r

Telèf. 971.661018

Horari: De dilluns a divendres de 16 a 20h.

Dimarts, dijous i dissabtes de 10 a 13h.

HI TROBARÀS
NOVETATS EN LLIBRES,
VIDEOS I CD'S

Disposam de servei de fotocopiadora

Consell de Mallorca

Testimonis documentals de la nostra història

(XLIX) *delimitació dels termes municipals de Palma i Lluçmajor, any 1882*

Sebastià Cardell i Tomàs
Bartomeu Font i Obrador

Un aspecte interessant i notable de la nostra història, sempre molt ignorat, és l'establiment dels punts de partió del nostre terme municipal tenint en compte la superfície dels 326 Km quadrats que abraça. La qual cosa vol dir que és l'equivalent a la dècima part de l'illa de Mallorca. És el més gran de l'arxipèlag balear.

Lluçmajor es delimita per cinc termes municipals: Palma, Algaida, Montuïri, Porreres i Campos. És impossible seguir l'evolució de les partions tal qual les han fetes les autoritats edilícies corresponents.

Hem recollit, i aquí segueix la transcripció documental de la divisió entre els termes de Palma i Lluçmajor del 3 de desembre de l'any 1882. Crida l'atenció d'aquesta el que les comissions presidides per Antoni Marroig i Bonet i Pere Antoni Mataró i Guiscafrè, Batles de Palma i Lluçmajor respectivament, van procedir a l'acte de divisió de termes l'any 1882, després d'haver passat 12 anys del Decret de 1880 que ho manava. Creiem que fou el batle Mataró el qui finalment ho imposà a la corporació ciutadana. És el mateix que inaugura la nostra Casa de la Villa l'any 1882 i el que ha donat nom al carrer de l'eixampla de la nostra vila a la part de ponent.

Es remarca, a més de les autoritats obligades, l'assistència de Guillem Ferragut que representava al seu pare Ignasi, ric propietari de l'extensa possessió de s'Aranjassa. Es pot dir que el batle Mataró la va treure ben neta a favor de Lluçmajor, la que unes 18 quarterades d'aquesta cuigueren dins la part del nostre terme, la qual cosa queda de manifest per les dues comissions, després d'haver inspeccionat els terrenys i fer-se necessari marcar una línia recta que anava des del punt de divisió de les possessions de Son Oliver, Son Garcies i s'Aranjassa. Sentim no poder aportar la cartografia pertinent, ja que aquesta no figura citada al llibre d'actes.

Deslinde de términos. 3.12.82. Manifestó el Sr. Alcalde que el día veinte y cinco de Noviembre último se había verificado el deslinde y amojonamiento de los términos de Palma y Lluçmajor en el punto llamado La Aranjasa cuya acta co-

piada sobre el citado terreno es como sigue: "Con el objeto de dar cumplimiento a lo dispuesto por el Sr. Gobernador de la provincia de acuerdo con lo informado por la Comisión provincial previniendo se procediese con arreglo al decreto de veinte y tres de Diciembre de mil ochocientos setenta al señalamiento de terreno llamado La Aranjasa, se constituyeron en dicho punto el día veinte y cinco de Noviembre de mil ochocientos ochenta y dos las comisiones nombradas por los respectivos Ayuntamientos compuestas la del primero del Sr. Alcalde Accidental D. Antonio Marroig y Bonet, de los concejales D. Antonio Bisañez, D. Evaristo Argeles y D. Guillermo Serra y del perito maestro de obras D. José Segura y la del segundo del Sr. Alcalde D. Pedro Antonio Mataró y de los concejales D. Antonio Salvá, D. Damián Salvá y D. Juan Sastre, acompañadas ambas de los infrascritos secretarios de dichas corporaciones; asistiendo además al acto D. Guillermo Ferragut en representación de su padre D. Ignacio propietario del predio La Aranjasa previamente invitado al efecto. Teniendo en cuenta ambas Comisiones que la línea que une los hitos que marcan la división del predio La Aranjasa con los denominados Son Oliver y Son Garcia por un lado de la carretera de Lluçmajor y por el otro con los nombrados la Tanca d'En Casetas y Son Monjo era la que se consideraba de hecho por el Ayuntamiento de Lluçmajor como el límite de ambos municipios y considerando después de inspeccionados aquellos terrenos con anterioridad que esta división era la más conveniente por marcarla una línea recta aun cuando con ella quede dentro del término de Lluçmajor una porción del predio La Aranjasa que actualmente posee D. Ignacio Ferragut acordaron unánimemente que la línea divisoria de los Municipios de Palma y Lluçmajor en dicho punto sea la recta que desde el punto que marca la división de los predios Son Oliver, Son Garcia y La Aranjasa, siguiendo la dirección S.O. vaya al que determina la división de los predios La Aranjasa, La Tanca d'En Casetas y Son Mayor. Consecuentemente con lo acordado y en cumplimiento de lo prevenido en la instrucción para llevar a efecto el Decreto de 25 de Diciembre de 1870, se procedió a señalar de una manera permanente la lí-

nea divisoria acordada, colocando al efecto tres mojones en la forma siguiente: uno en el punto de división de los predios Son Oliver, Son Garcia y La Aranjasa que afecta la forma de un prisma de base rectangular, cuyas dimensiones son de ochenta y dos centímetros de altura, cincuenta de ancho y veinte y cuatro de grueso con la inscripción de Palma y Lluçmajor, en cada una de las caras que miran a los respectivos municipios; otro siguiendo la dirección S.O. en el borde de la carretera, siendo su forma la de pirámide truncada de un metro de altura por cuarenta y dos centímetros de lado en su base mayor situada sobre un zócalo de treinta y cinco centímetros de altura por ochenta y tres de largo y cincuenta y cinco de ancho teniendo en cada una de las caras que miran a los respectivos municipios la inscripción de Ayuntamiento de Palma y Ayuntamiento de Lluçmajor y otro mojón enteramente igual al primero en forma y dimensiones y con igual inscripción, en el punto que determina la división de los predios La Aranjasa, La Tanca d'En Casetas y Son Majoral. Procedido por el perito D. José Segura a la medición del trozo de terreno que del predio La Aranjasa propio hoy de D. Ignacio Ferragut queda enclavado en el término de Lluçmajor según la división acordada resultó ser de 12 hectáreas, 53 áreas y 19 centiáreas. Y dándose por terminadas las operaciones de deslinde se extiende la presente acta para remitirse original al Sr. Gobernador de la provincia, autorizada una copia de ella para cada uno de los Ayuntamientos interesados suscribiéndolas todos los concurrentes de que los Secretarios infrascritos certificamos. El Alcalde accidental de Palma Antonio Marroig, el Alcalde de Lluçmajor Pedro Antonio Mataró, los concejales del Ayuntamiento de Palma Antonio Bisañez, Evaristo Argeles, G. Serra y B. Los concejales del Ayuntamiento de Lluçmajor Antonio Salvá, Damián Salvá, Juan Sastre, el perito José Segura, el representante del predio La Aranjasa Guillermo Ferragut, el Secretario del Ayuntamiento de Palma Francisco Gomila y el Secretario del Ayuntamiento de Lluçmajor Antonio Garcias. Hay los sellos respectivos.

AMLL,LA-24, s.f.

Cuina Tradicional

Antònia M. Bonet

El codony admet preparacions dolces o salades, fa tantísim que als corrals, camps i trasts llucmajorers hi habiten aquests fruits grocs, aromàtics i pomposos, que no se'ls fa gaire cas; no resulten gens exòtics, pareix que siguin de segona fila. Gran error. Hi ha moltes fórmules per aprofitar-los i a la vegada gaudir-los un exemple és l'

Allioli de codony

Proporcions per a un rovell d'ou:

1 all

3 cullerades de polpa de codony bullit

sal i oli d'oliva

Dins un morter picarem l'all, afegirem el codony i el rovell d'ou; ben a poc a poc, remenarem constantment amb la maça, hi tirarem un filet constant d'oli d'oliva, fins aconseguir una pasta lligada, cremosa i compacta. En aquest punt, ja podem afegir la sal i tendrem l'allioli disposat per acompanyar carn a la brasa: costelletes de xot, llong, etc.

"codonyat"

La mermelada de codony, "codonyat", es prepara així:

Proporcions per a 800 grams de codony, 600 grams de sucre.

Es bullen els codonys amb la pell, es treuen de l'aigua, s'hi lleven els pinyols i lletjures i es passa per un sedaç o pasapurés.

Dins una olla es deposita la polpa obtinguda dels codonys i el sucre: es cou a foc suau durant mitja hora.

És convenient moure la mermelada durant la cocció amb espàtula plana de fusta; en cas contrari vos exposau que s'aferrí al fons perquè és molt aferradissa.

Un altre fruit, aquest cop fruit d'horta ens pot proporcionar una recepta diferent, es tracta de l'albergínia:

Confitura d'albergínia

Les proporcions per a un quilo d'albergínies pelades és de 400 grams de sucre, 3 cm de canonet de canyella i la pell de mitja llimona.

Es pelen i es trosseguen les albergínies, es bullen dins aigua i una vegada cuites i colades es mesclen amb el sucre, la llimona i la canyella. D'aquí endavant es procedeix igual com en la recepta precedent, amb la garantia d'obtenir una confitura sorprenent.

N.I.F. B 07814650

FONTANERIA LLUCMAJOR S.L.

Instal·ladora Autoritzada núm. 375

**Instal·lacions sanitàries - Calefacció
Piscines - Aire condicionat**

*Amb calefacció i aigua
calenta sanitària*

*Si teniu qualche problema
cridau-nos.*

Estam al vostre servei

C/. Ciutat, 14 - Tels.: 66 00 53 - 659/17 05 70
Llucmajor

206 SW

PEUGEOT

AGENTE OFICIAL
RAMON NICOLAU, S.L.

307 SW

C/. Marina, 104 - Tel. 971 66 05 21
Exposició i Venta: C/. Marina s/n. - LLUCMAJOR

Sa penya d'es falcó

El nostre Ajuntament segueix estant molt preocupat per la joventut. Fa tants d'anys que se'n preocupa que aquells que en un principi eren nins i nines, ara ja són homes i dones. Però no hem de desesperar. Els costa molt fer alguna cosa pels joves però ho intentem.

Per les fires varen anunciar a bombo i platets, en uns programes de gran mida, en color i de paper molt car, que dins el pla estratègic de joventut - que ja ens costa desenes de milions de pessetes - dia 26 d'octubre, al casal de ca S'Hereu, es faria la "CONSTITUCIÓ DEL FÒRUM JOVE DE LLUCMAJOR".

No sabem de què devia tractar la cosa, ja que quan el gastòrum es va haver fet, es va suspendre la funció.

* * *

Uns cartells iguals de mida, qualitat i colors, estan exposats pels establiments del poble anunciant dins el "Pla estratègic de joventut":

"ENCARA CERCAM UN LOGOTIP PER L'ÀREA DE JOVENTUT".

Aquest anunci ens recorda a Diògenes, poeta grec - s. V a. JC - , pel qual la virtut era el principal bé de l'home. El seu principi filosòfic era que s'havia de tendir a alliberar-se dels desitjos i va reduir al mínim les seves necessitats. Anava descalç tot l'any, dormia als pòrtics dels temples embolicat amb una capa, i tenia per casa una bóta. Havent-li demanat Alexandre Magne, a Corint, si desitjava alguna cosa, li respongué: "sí, que et retiris i no me tapis el Sol".

Fins ara, res a veure entre la vida del filòsof i l'anunci del logotip, ni la vida d'aquells que l'han pagat, però seguirem amb la història.

Sentia tal despreci per la humanitat que en una ocasió aparegué de dia pels carrers d'Atenes amb una llumeta a la mà dient: "cerc un home".

Els del nostre Ajuntament "encara cerquen..." excuses per no donar solucions reals, palpables al problema de la nostra joventut, que tornarà passar un hivern al carrer. Ells en part són com en Diògenes, però han tirat la llumeta perquè els interessa tant la joventut com al filòsof la humanitat.

* * *

El batlle ha regalat una "BUFANDA" de 144.317 € (24 milions de pessetes) a repartir entre 60 funcionaris i 76 policies municipals. Una concessió feta per decret i "consensuada amb els sindicats - segons Lluc Tomàs - per a augmentar de manera extraordinària el complement de productivitat degut al resultat satisfactori en cada un dels seus departaments".

Enhorabona Sr. Batlle, llavors diran que la dreta no vetlla pels treballadors.

De totes maneres, ha deixat en una mala posició els altres empresaris, ja que si tenen empleats que compleixen tant o més que els de l'Ajuntament, i volen quedar tan bé com vostè, com que ells ho hauran de fer amb doblers de la seva butxaca, s'arruinaran.

Decrets de batlia del mes de setembre

L'Ajuntament contractà **TENEDI AMBIENTE, S.L.** pel muntatge, so camerinos, llum, personal de seguretat i transport per al **5è Festival Flamenco** de s'Arenal el dia set de setembre, per **10.440 euros** (1.737.069 PTA).

Aquesta empresa, que segons els diaris és una de les que investiga la policia judicial, sempre té alguna feina per devers s'Arenal, en canvi no tenim constància de cap actuació pels altres municipis.

El **Festival Flamenco** va tenir dos **guanyadors** que es repartiren **2.565,29 euros** (426.828 pta) de premi.

El que no sabem és el número de participants.

PROMOCIONES ARABESCO 2000 S.L. ha cobrat **10.051,13 euros** (1.672.367 pessetes) pels següents conceptes:

Pla de Protecció Civil: 480 euros

Gestió Fundació Convent: 2.973,66 euros

Elaboració de Plans d'Autoprotecció: 4.857,47 euros

Gestió Urbanització Sa Torre, atenció afectats: 1.740 euros

Aquesta també és una empresa que treballa molt per l'Ajuntament de Llucmajor, i amb temes molt diferents.

TAO-TECNICS EN AUTOMATITZACIÓ D'OFICINES ha cobrat un total de **34.962,66 euros** (5.817.297 pta) per assistència tècnica els mesos de juliol i agost i diverses conceptes informàtics.

EQUIPO CONSULTOR INFORMATICO W-MEGA S.A. ha cobrat **22.862,55 euros** (3.804.000 pta) per la compra de 23 ordinadors i material informàtic.

A VICENTE CLAVIJO OLIVER li han adjudicat el servei de **publicitat en ràdio** amb motiu de les Fires, per 4.207,08 euros (700.000 pta).

Aquest senyor pareix que té l'exclusiva de la publicitat per ràdio, l'Ajuntament només el contracta a ell; i a bon preu.

Sa Llibreria

Llibres, contes,
jocs educatius,
material d'oficina

C/ Sa Font, 15 • Tel.: 66 26 66 (Llucmajor)

Esports

Inauguració de la piscina municipal

El dissabte de la darrera fira, el passat 12 d'octubre es van inaugurar les instal·lacions de la piscina municipal, en presència de la vicepresidenta del Consell de Mallorca, M. Antònia Vadell, de la consellera de presidència Dolça Mulet, i de la majoria de regi-

dors de l'Ajuntament de Lluçmajor.

Són més de 300 els abonats que pensen fer ús d'aquesta piscina coberta, estrenada el 4 de novembre i que estarà oberta al públic de dilluns a dissabte de les 8 fins a les 22 h i els diumenges de les 9 a les 14 h; i són 8 els

monitors que impartiran els cursos de natació a nadons, natació infantil (-14), natació d'adults, aquagym, gimnàstica aquàtica, i també hi haurà cursos per a la III Edat i per a discapacitats.

44

SERVEI OFICIAL:

TALLERS CAÑELLAS - ROTGER

C/. Hispanitat, 19 - Tel.: 971 66 06 47 - Lluçmajor

**EN LA VIDA ES IMPORTANTE
TENER certezas.**

FIAT

Bàsquet

Club Joventut Lluçmajor

Mini Femení

Guillem Oliver
Foto: C. Julià

Per començar han estat nou jugadores d'onze anys que, procedents de l'Escoleta de bàsquet, han començat aquesta temporada 2002/3. Tres nines més s'incorporaren aquest mes.

Amb dotze jugadores ja hi ha un poc més de capacitat per maniobrar. Així ens ho explica l'entrenador, Xavier Moragues assistit per Joan Oliver que enguany s'encarreguen d'aquest equip mini dins del grup B, del qual són les millors. Es veu que han perdut el primer partit, però ja se va veure que tenien millor coordinació que qualsevol altre equip de jugadores d'aquesta edat; vàries lesions minvaren l'equip, emperò ja es van veure les possibilitats dins del grup, molt millor quan s'incorporin les tres noves jugadores. Juguen amb molta de fe i com que fa anys que juguen juntes no tenen problemes perquè se coneixen bé. L'any que ve passen a Infantils i essent de primer any seran de les més joves emperò no hi passen pena, lluitaran, "tenen mentalitat de guanyadores", així les veu el seu entrenador i n'està molt content. Són: Aina Oliver, Neus Puigserver, Ma-

rian Salinas, Antònia Sastre, Aina Puigserver, M. Teresa Rubio, Catalina Oliver, Marían Alcalà i Joana Moragues.

És de desitjar que acabin aquestes lesions i estem segurs que faran una bona temporada.

Qui vol esser president?

D'ençà de la darrera Junta General en què el president, Francesc Vidal, va dimitir, la directiva queda en la manca de president, tesorero i dos vocals; ara hi ha trenta dies perquè els directius que queden facin alguna proposta i sia acceptada, naturalment, si no passat aquest temps s'hauria de constituir una gestora i convocar unes noves eleccions. Fins aquí està clar i és

normal, però...

Sempre hi ha d'haver algun però. Quan Francesc Vidal va dimitir, a principi de temporada i ja lògicament totalment definides les polítiques esportiva i econòmica per al bon funcionament del Club.

El president dimissionari diu que va voler deixar les coses arreglades perquè no s'hagués de patir pel bon ritme i no hi hagués problemes de direcció per falta de president. Altres persones pròximes al Club pensen que la dimissió se va produir en un moment no gens adequat; si en Francesc volia deixar el seu lloc ho havia de fer a final de temporada i qualsevol que fos el nou president no es veia fermat per unes directius ja pre-establertes.

Dels directius actuals,

també alguns han apuntat la possibilitat d'anar-se'n. Si això és així, està clar que el millor és que entri una gestora i convoqui noves eleccions. El mes que ve hauríem sortit de dubtes. Mentrestant el Club té recursos humans suficients com per tirar endavant tota la temporada.

I hem d'acabar amb la mateixa pregunta de l'encapçalament. Qui vol esser president?

Principi de temporada

Finalment quant a l'equip de Provincial Masculí se va fer la fitxa per a en Mayol i els germans Salas, com no podia ser d'altra manera. Per cert que aquest equip ha tengut molt bon començament, dirigit pel jove entrenador Pau Tomàs.

Els que tenien ganes de jugar i quedaren a les portes, feren la proposta d'un nou equip de Provincial ja que a Lluçmajor hi ha prou jugadors com per fer-ho així. No va anar bé. La part coordinadora no hi va dur massa interès en aquest tema i això ha duit com a conseqüència que s'han sentit despreciats. Tant és així que és possible que la pròxima temporada s'apuntin al torneig d'empreses.

45

Ciclisme

Llorenç Tomàs Tomàs, una promesa del ciclisme de Lluçmajor

El guanyador de la darrera Challenger Ciutat de Palma en la categoria aleví és un llucmajorer de 12 anys. En

Llorenç és el guanyador de la carrera organitzada pel Club Ciclista de Lluçmajor a la darreres festes de Santa Càn-

dida i va quedar tercer en el campionat de Balears de ciclisme en pista a la seva categoria.

Tennis

Pedro Clar Entrena al C.E. Laietà

C. Font.-

El tennista llucmajorer P. Clar, que ara té setze anys, ha decidit traslladar-se a Barcelona per tal d'entrenar en el Club Esportiu Laietà, sota les ordres de l'entrenador Albert Torras.

En Pedro haurà de repartir el seu temps entre els entrenaments de tennis i els estudis ja que entrena els matins i estudia 1r curs de Batxillerat els capvespres.

El jove esportista ens ha confessat que allò difícil comença ara perquè ha de compaginar el tennis amb els estudis perquè aquests darrers no es poden deixar.

Des d'aquestes planes l'animam i li desitjam sort en aquesta nova trajectòria esportiva.

club nàutic s'Arenal

Distinció del Govern pel 50 aniversari

Miquel Ribot.-

El president del Govern de les Illes Balears, Francesc Antich, va fer entrega el passat dia 23 d'octubre, d'una placa commemorativa amb motiu del 50 aniversari del Club Nàutic de s'Arenal al seu president, Antoni Galmés. L'acte es va celebrar en el Palau de la Mar i hi va assistir la Junta directiva en representació dels socis. Durant l'audiència, el President va felicitar l'entitat arenalera per la tasca duita a terme durant aquests cinquanta anys per al foment i la promoció de les activitats nàutiques i es va mostrar molt interessat pels futurs

projectes del club que li varen ser exposats per A. Galmés i la Directiva.

Major control per a la pesca professional i recreativa

La Direcció general de Pesca del Govern, el passat dia 28 d'octubre, va procedir a la botadura d'una nova embarcació que ha adquirit per al servei d'inspecció pesquera en aigües interiors de la nostra Comunitat. Es tracta d'una moderna embarcació de 9,30 metres

d'eslora, amb dos potents motors i un complet equipament d'electrònica. A l'acte de presentació, que va tenir lloc al Club Nàutic de s'Arenal, varen assistir el Conseller d'Agricultura i Pesca, Mateu Morro i el Director general de Pesca, Sebastià Coves. Ambdós varen manifestar que l'embarcació es destinarà al servei d'inspecció per tal d'aconseguir un major control i compliment de la normativa existent en l'activitat pesquera tant professional com recreativa. La tripulació estarà formada per un patró i dos inspectors de la Direcció general de Pesca.

CARNISSERIA □ XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCÍAS

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

ESPORTS
SA PLAÇA

Col·lecció Tardor-hivern 2002

Pl. Espanya, 39 - Telf. 12 10 00 - 07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Notes Columbòfiles del mes d'octubre:

J.Jaume.

En el mes d'octubre el Club Colombòfil Lluçmajorer ha duit a terme l'activitat pròpia d'aquest mes de la tardor.

Una Junta Directiva preparatòria:

En primer lloc es va donar lectura a l'acta anterior que fou aprovada sense cap esmena i a continuació es desenvoluparen els punts que estaven previst a l'ordre del dia.

El tresorer donà compte en tot detall de quina és la situació econòmica del Club, quins ha estat els seus ingressos i quines les seves despeses de la temporada, especialment es va tractar de la festa que posà fi a la temporada Colombòfila 2001-2002 i de la Cursa Internacional Trofeu Ciutat de Lluçmajor. Seguidament, la junta directiva va acceptar la dimissió del tresorer Antoni Oliver Garau per motius personals i manca de temps per poder dur a terme aquesta activitat. Cap dels membres de la Junta tenia ganes d'acceptar aquesta renúncia però els motius i la insistència en què va ser presentada ho aconsellaren. El president, en

Gil Garau, i tots els presents expresaren les poques ganes que tenien de perdre un home de tanta vàlua dintre de l'Equip i donaren les gràcies de tot cor a Antoni pels anys de bona labor que havia duit en les diferents Juntes Directives.

Seguidament es va començar a parlar de la preparació per la propera temporada i es van senyalar els dies per dur a terme la vacunació del coloms que encara mancaven, quedant d'acord que es faria com cada any en el local de la llana a l'avinguda Carles V dia 2 de novembre a les 9 hores i que una vegada acabada la tasca berenarien tots els presents. També es posà data i lloc per a la primera amollada d'entrenament, serà dia 6 de novembre a Can Pelin, i l'engabiada es faria a local "d'enjaule" el dimarts dia 5 de novembre a partir de les vuit del cap vespre i es soparia de torrat.

Després es va acordar dur a terme la Junta General del Club dia 8 de novembre en el local social, bar Pou. Com a cada any, en aquesta junta, es presentarà per part de la directiva el pla d'entrenament que els nostres coloms seguiran fins la segona setmana del mes de febrer en que tindrà lloc la primera amollada des de la propera illa d'Eivissa. A més, si

és possible, es presentarà el pla de curses de la propera temporada 2003. I seguidament es presentaran les noves sol·licituds de socis d'aquesta entitat i finalment precs i comandes per part dels presents.

Finalment es parlà de posar a punt l'ormeig informàtic.

Pels socis, aquests mesos, setembre i octubre, són de tasques individuals, cadascun du a terme tot un seguit d'activitats que tenen com a finalitat preparar els coloms i amb especial els colomins per poder fer front a la temporada d'entrenament que en començarà en el proper més de novembre. A la vegada que es dona descans a les parelles de cria.

En aquest temps es recomana que es dugui a terme una alimentació depurativa de les aus i que es tractin possibles infeccions de paràsits interns i externs, una bona desinfecció dels colomers és més que necessària a la vegada que recomanable, hem de fer comptes que la salut dels nostres animals és la primera i bàsica condició que han de tenir per poder desenvolupar una bona campanya esportiva.

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/. Tomàs Moserrol, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

- Embolits
- Cuixols
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Lluçmajor)

Forne Pa - Pastisseria

Can Bagur

Li oferim el
nou servei de
buffets a domicili
(freds i calents)

C/. Major, 79
Tel. 971 66 09 45
(Lluçmajor)

Ramis

pastisseria d'autor

Antoni Maura, 15 • Tel. 971 66 03 17
Ronda Migjorn, 2 • Tel. 971 12 12 74
07620 Lluçmajor (Mallorca)

Entre noltros

Naixements

- Francisco Javier Otero Siqueira, fill de Francisco Javier i Silvaneide, nasqué el 24-9-02.

- Salvador de Jesús Ortega, fill de Juan Carlos i María de la Cinta, nasqué el 19-9-02.

- Bartomeu Verdera Rigo, fill de Bartolomé i Alicia Margarita, nasqué el 1-10-02.

- Joan Antoni Mójter Martí, fill de José María i Isabel María, nasqué el 29-9-02.

- Neus Navas Pascual, filla de Sergio Gabriel i Margarita, nasqué el 7-10-02.

- Manuel Jesús Alarcón Taborik, fill de Juan Ramón i Monika, nasqué el 12-9-02.

- Manuel Martínez Santurino, fill de Manuel i María de los Ángeles, nasqué el 30-9-02.

- Silva Crespo Bover, filla de Manuel i Juana, nasqué el 4-10-02.

- Álvaro Martín Cuerda, fill de Antonio i Yolanda, nasqué el 5-10-02.

- Ron Luís Keidel, fill de Ronald i Yvonne, nasqué el 28-9-02.

- Maimouna Sylla Sall, filla de Issa i Madequene, nasqué el 19-9-02.

- María del Carme Castelló García, filla de Antonio i Marta, nasqué el 14-10-02.

- Carolina Florit Guerrero, filla de Miguel Ángel i Asunción, nasqué el 12-10-02.

- Samuel García Colchón, fill de José Manuel i Manuela, nasqué el 12-10-

02.

- Adrián Ordinas Pizarro, fill de Antonio i María Dolores, nasqué el 7-10-02.

- Fernando José Omorodión Caló, nasqué el Bob i Verónica, nasqué el 9-10-02.

- Marc Salvá Gracia, fill de Pedro Juan i Micaela, nasqué el 7-10-02.

- Mario Cacho Ruiz, fill de José Luís i Yolanda, nasqué el 15-10-02.

- Antonio Tomás Torres, fill de Miguel i Francisca, nasqué el 13-10-02.

- Felip Antoni Font Vicens, fill de Bartolomé i María Antonia, nasqué el 24-10-02.

Matrimonis

- Manuel Otto Núñez Steimez i María del Carmen Gambia Arrebola, es casaren el 28-9-02 a Ntra. Sra. de la Lactància (S'Arenal).

- Mateu Sunyer Servera i Antònia Práxedes Mora Garcías, es casaren el 28-9-02 al Convent de st. Bonaventura.

- Maurizio Belli i Manuela Vázquez Veira, es casaren el 28-9-02 a la Parròquia de st. Miquel.

- Marcelo Claudio Ibarra i María Clàudia Fiorda, es casaren el 4-10-02 al Jutjat de Pau.

- José Manuel Oliveira Cuello i María Belés Acevedo, es casaren el 4-10-02 al Jutjat de Pau.

- Damián Tomás Caltany i Juana Ana Oliver Salvà, es casaren el 5-10-02 al Convent de st. Bonaventura.

- Pedro Pérez Vicens i Araceli Ruiz Fernández, es casaren el 21-9-02 a la Parròquia st. Miquel.

- José Cortés Burguera i María Adrover Fullana, es casaren el 28-9-02 al Convent de st. Bonaventura.

- Antonio Verdera Rami i Francisca Cladera Pomar, es casaren el 15-8-02 a la Casa Consistorial.

- Carmelo Fregapane i Suzsanna Bejczy, es casaren 4-10-02 a la Casa Consistorial.

- Antoni Clar Monserrat i Esperanza Escalas Tur, es casaren el 4-8-01 al Convent de st. Bonaventura.

- Leonardo Andrés Danree García i Danís Adriana Román Moreno, es casaren el 18-10-02 al Jutjat de Pau.

- Daniel Andrés Hernández Arteaga i Patricia Catalina Castell Riutort, es casaren el 18-10-02 al Jutjat de Pau.

- Eduardo Gacía Baidez i María Isabel Camacho Vilches, es casaren el 19-10-02 a l'església de Ntra. Sra. de la Lactància (S'Arenal).

- Moisés Moreno Sánchez i Yolanda Padilla López, es casaren el 5-10-02 a l'església de Ntra. Sra. de la Lactància (S'Arenal).

- Francisca José Ruiz Marín i Gloria Stella Betancur Urrego, es casaren el 20-9-02 a la Casa Consistorial.

Defuncions

- Martin Anthony Brown, morí el 13-10-02 als 32 anys.

- Valerie Margaret Whiskerd, morí el 11-10-01 als 63 anys.

- Catalina Clar Mas, morí el 27-10-02 als 88 anys.

Dades facilitades per l'encarregat del Cementiri Municipal de Lluçmajor, Joan Lascolas, referides als enterraments efectuats entre l'1 d'octubre i el 28 d'octubre del 2002.

- 4 d'octubre. Antonio Galdón Puertas, morí als 30 anys.

- 8 d'octubre. Angela Maestre Matas, morí als 78 anys.

- 9 d'octubre. Josefa Bernabeu Donat, morí als 84 anys.

- 11 d'octubre. Valerie Margaret Wisgert, morí als 63 anys.

- 13 d'octubre. Martín Anthony Brown, morí als 32 anys.

- 13 d'octubre. Andrés Garcías Duran, morí als 89 anys.

- 14 d'octubre. Stefanie Rüggenberg, morí als 15 anys.

- 19 d'octubre. Felio Llompert Ballester, morí als 88 anys.

- 21 d'octubre. Ascensión Francisca Rosales Cortes, morí als 50 anys.

- 26 d'octubre. Alberto Lucas Capó, morí als 29 anys.

- 27 d'octubre. Franz Jürgen Patzi, morí als 58 anys.

- 27 d'octubre. Catalina Clar Mas, morí als 88 anys.

- 28 d'octubre. Gaspar Tomàs Fullana, morí als 84 anys.

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

- Centre Coordinador -

Biblioteca Pública Municipal de Lluemajor

Plaça Espanya, 46 1r

Telef. 971.661018

Horari: De dilluns a divendres de 16 a 20h.

Dimarts, dijous i dissabtes de 10 a 13h.

HI TROBARÀS
NOVETATS EN LLIBRES,
VIDEOS I CD'S

Disposam de servei de fotocopiadora

Consell de Mallorca

Passatemps

Sopa de lletres

Llorenç Mascaró

8 instruments musicals

G E C U S H S S V I A S O S U F A
D A O T V O A I C T Y I D A S S J
U A S D S B E W T I Z M M S O E N
E V I O I T A O X L S S O E A M F
O S S M O L N N E I S E S R R A N
A D B A T I T A D G I T L C U E D
S A M S V A V U U X I P P A A X
U T V F O F S I G I R E S Y I N A
P A O S E L T A E T I R I S C T S
S E S Q U A T S M A S R I X U F O
A S H A R V M U T R A N E A S B E
E M I R R E P A V R E A L R I Y S
V T O S A R O B M A T F A Z G E O

50

Solució del mes passat

- Home penjat
- Ramell d'Ombra
- Abellera Olorosa
- Abellera Banyuda
- Mosques d'Ase
- Borinot
- Orquídia de Tardor
- Orquídia de Prat

majorset
perruqueriaunisex

antònia isern
c/ major,7 07620 Lluçmajor
tel. 971 661 359

Pes forat d'es moix

Joaquin Rabasco s'anuncia.

- Deu pagar l'ús de les valles publicitàries a una agència?
- Això val molts de doblers.
- D'on els deu treure?
- Li deu donar facilitats l'Ajuntament?
- En donaria també als altres partits?
- I als negociants del poble que se volguessin promocionar?

Aquestes i més són les qüestions que es plantegen els llucmajorers quan veuen els miracles econòmics del Sr. Rabasco.

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

- Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
- Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
- Divendres horabaixa (16'30 a 20h)

Carrer Antoni Maura, 2
Tel. 971 66 20 17 - LLUCMAJOR

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General
Pediatría
Cardiologia i Aparell Respiratori
Neurologia
Aparell Digestiu
Anàlisis Clíniques
Cirurgia General
Nutrició i Dietètica
Dermatologia
A.T.S. (Infermeria)
Psiquiatria
Psicologia
Ginecologia i Obstetricia
Angiologia i Cirurgia vascular
Alergologia

LLUCMAJOR

HORARI:
de les 9'00 h.
a les 21'00 h.

Clínica Dental
Odontologia
Medicina Estètica
Ortodòncia
Maxilo Facial
Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica
Ortopèdia
Rehabilitació i Fisioteràpia
Oftalmologia
R.X. Radiologia ...
Ecografies
Otorrinolaringologia
Podologia
Centre Auditiu
Endocrinologia

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - IMEQBA CAN PLANAS - AGRUPACIÓ MUTUA - ASISA
IMECO CAJA SALUD - MEDIFIATC - GROUPAMA - NOVOMEDIC - CAESER - D.K.V. - AEGON - SANITAS - VITALICI
L'ALIANÇA - WINTERTHUR - LA BOREAL - L'ESTRELLA - ALLIANZ-RAS - MUTUA GENERAL DE CATALUNYA
MUTUA D'ACCIDENTS: FIMAC - FREMAP - ASEPEYO - MAZ - MUTUA UNIVERSAL - FRATERNIDAD

Plaça d'Espanya, 56 - Tel.: 971 12 00 64 - Fax: 971 120 426 - C/ Ciutat, 12 - Tel.: 971 12 00 21

MONTURAS AL AIRE
+
LENSES ELÁSTICAS DE
MÍNIMO ESPESOR Y
CON TRATAMIENTO
ANTIREFLEJANTE

**OPTICA
LLUCMAJOR**

CONSULTE NUESTRA
OFERTA ESPECIAL
EN PROGRESIVOS

157 €

cilindro a 2 y con esfera hasta 8
cilindro a 2 y con esfera hasta 7.5

grupo de
ópticas
independientes
asociadas
a nivel
internacional

GRUPO DE INDEPENDIENTES

CECOP

Profesionales de la Salud Visual

MÁS DE 600 ÓPTICAS A SU SERVICIO

**BENEFICIOS PARA USTED
AL COMPRAR EN UNA
ÓPTICA CECOP**

Atención personalizada
y de confianza.

Los mejores precios
por grupo.

Las mejores marcas
a su alcance.

Financiación gratuita
de las compras realizadas.

Oferta válida al presentar este folleto en la óptica

Plaça Espanya, 24 - Tel.: 971 66 17 17 - LLUCMAJOR

SEAT

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

Rubí Automòviles Llucmajor, S.L.

Nuevo SEAT Ibiza:

AUTO - ELÈCTRIC *Barceló*

S.L.

AlliedSignal
AUTOMOTIVE
Bendix®

Ronda Ponent, 27 - Tel. 971 66 01 70 - Fax: 971 66 41 07

El primer servei Bosch es va fundar a Hamsburg l'any 1921. I ja el 1930 existien 2.750 serveis a 78 països del món. Actualment existeixen 10.000 serveis a 121 països.

En recanvis i mà d'obra,
un any de garantia

Mecànica en general.
Especialitat en electrònica.
Injecció dièssel
Frens ABS i ASR.
Direcció.
Amortiguament.
Aire Condicionat.

**REVISIONS
PRE I.T.V.**

